

VIIMSE AJA PÜHADE JEEUSE KRISTUSE KIRIK • OKTOOBER 2014

Liahooona

Päästmistöö ühitus, lk 14

Mida ma õppisin
masendusest? lk 26

Kombekuse kolm õnnistust, lk 36

Viis moodust noortele pereajaloo
töö tegemiseks, lk 58

*„Kes leiab tubli naise?
Sest see on palju
enam väärt kui
pärlid!”*

Õp 31:10

SÕNUMID

- 4** **Esimese Presidentkonna sõnum:**
Usu palve
President Henry B. Eyring
- 7** **Külastusõpetuse sõnum:**
Jeesuse Kristuse jumalik
missioon: Eluleib

PÕHIARTIKLID

- 14** **Misjoni-, pereajaloo-**
ja templitöö
Vanem David A. Bednar
Evangeeliumi jutlustamine ja
meie surnud esivanemate otsimine
käivad käsikäes.
- 20** **Kodu: Õppimise kese**
Kodus õpitud õppetunnid jäävad
meiega terveks eluks ja igavikuks.

26 Veelainete peal

Jon Warner

Kuigi tundsin, kuidas masenduse-
ja ärevuselained mind matsid,
ei lasknud Jumal mind nendesse
uppuda, vaid viis mind edasi
lubatud maa suunas.

28 Teerajajad igal maal:

Néstor Curbelo

Tänaseks on peaaegu üks igast
kolmekümnest tšiillasest Kiriku
liige.

36 Julgus valida kombekus

Carol F. McConkie

Millised on kombekuse õpetused
ja õnnistused?

ALAJAOTUSED

- 8** **Teenimine Kirikus: Suur tänu,**
vend Jay
Kristine Purcell
- 9** **Vana Testamendi prohvetid:**
Jeremija
- 10** **Me räägime Kristusest:**
Jadeiidist kapsas
Ellen C. Jensen
- 12** **Meie kodud, meie perekonnad:**
Lizochka süda
Marina Petrova
- 40** **Viimse aja pühade hääled**
- 80** **Jällenägemiseni!: Pettused**
Vanem M. Russell Ballard
Saatan, just nagu kärkseõngega
kalastav kalamees, kasutab
kunstlikke peibutisi, et meid
konksu otsa meelitada.

KAANEPIKID

Esikülj: Leslie Nilsoni foto Esikaane sisekülje
fotoillustatsioon: Matthew Reier.

44 Seistes oma tõekspidamiste eest

Noored täiskasvanud jagavad kogemusi, kuidas nad julgelt oma tõekspidamisi kaitsnud on.

48 Evangeelium minu elus: Minu kokku põimunud tunnistus

Ivy Noche

Tunnistuse puudumine Mormoni Raamatu õigsuse kohta pani mind kahtlema oma usus Kirikusse.

**Kas sa leiad
üles sellesse
väljaandesse
peidetud
Liahoona?
Vihje: Millal
on hea aeg
teenida?**

50 Valikuvabadus või moraalne valik?

Michael R. Morris

Mu sõber ei olnud enam misjonil teenimise vääriline. Kas mul oleks vabadus valida misjon?

52 Küsimused ja vastused

„Ma püüan oma mõtteid kontrolli all hoida, kuid kiisatusi on nii palju. Kuidas saaksin mõtteid puhtamana hoida?“

54 Kuidas esitada olulisi küsimusi?

David A. Edwards

Õpi esitama küsimusi, mis aitavad teistel paremini evangeeliumi õppida.

57 Kuidas leida jõudu ja saavutada edu?

Vanem Jeffrey R. Holland

Võime kogeda turvalisust, edu ja õnne Jeesust Kristust järgides.

58 Kui uurin pereajalugu

Need noored leidsid ootamatuid õnnistusi pereajalugu uurides.

61 Plakat: Leia nemad, leia end

62 Vastuseis minu misjonile

Alcenir de Souza

Misjonile minekuks valmistudes hakkasid minuga juhtuma kummalised asjad.

64 Õpime rohkem selle kohta, mis meid ees ootab

Cathrine Apelseh-Aanensen

Põhimisjonäri elu on teistsugune. Norra Oslo noored veetsid päeva üleminekuks valmistudes.

66 Teeni praegu, et teenida hiljem

Miche Barbosa

Miks otsustas Mõrmon aidata Kirikut koristada selle asemel, et oma sõpradega jalgpalli mängida?

68 Mathilde valmistub minekuks Noortes Naistes

Jenn Wilks

Loe, mida tehakse Noortes Naistes!

70 Muusika: Käes on meie aeg

Jan Pinborough ja Janice Kapp Perry

71 Eriline tunnistaja: Kuidas saan olla abiks pereajaloo töö tegemisel?

Vanem Quentin L. Cook

72 Algühing kodus: „Perekond: lākitus maailmale“ tuli Jumalalt, et aidata minu perekonda.

Erin Sanderson ja Jean Bingham

74 Sõbrad kogu maailmas: Mina olen Barbara Tšiilist

Amie Jane Leavitt

76 Meie lehekül

77 Vaata üles!

Vanem Adriān Ochoa

Me olime vihmas eksinud ja meie hobused panid jooksu.

78 Väiksematele lastele: Pere meeskond

Sheralee Hardy

Esimene Presidentkond: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kaheteistkümne Apostli Kvoorum: Boyd K. Packer,
L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales,
Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook,
D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Peatoimetaja: Craig A. Cardon

Konsultandid: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden,
Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Tegevdiirektor: David T. Warner

Pere ja liikmete tugiosakonna juhataja:

Vincent A. Vaughn

Kiriku ajakirjade osakonna juhataja: Allan R. Loyborg

Tegevtoimetaja: R. Val Johnson

Tegevtoimetaja assistent: Ryan Carr

Kirjastamisosakonna assistent Lisa C. López

Toimetus: Brittany Beattie, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R.
Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan
Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe,
Marissa Widdison

Kujundusosakonna juhataja: J. Scott Knudsen

Kujundusjuht: Tadd R. Peterson

Kujundus: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M.
Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen
Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy,
Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Intellektuaalomandi koordineerija:

Collette Nebeker Aune

Tootmisjuht: Jane Ann Peters

Tootmisosakonna personal: Kevin C. Banks,
Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi,
Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Trükkietvalmistus: Jeff L. Martin

Trükiosakonna juhataja: Craig K. Sedgwick

Levi juht: Stephen R. Christiansen

Tõlkijad: Piret Luik ja Märt Baumer

Liahoona tellimiseks külastage e-poodi store.lds.org või
võtke ühendust Kiriku kohaliku jaotuskeskuse või koguduse
juhiga.

Käskkirjad ja küsimused esitage internetaadressil
liahona.lds.org, e-posti teel liahona@ldschurch.org või
postiaadressil Liahona, Rm 2420, 50 E. North Temple St.,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Ajakiri Liahoona (Mormoni Raamatust pärit sõna, mis
tähendab kompassi või suunanäitajat) ilmub albaania,
armeenia, bislama, bulgaaria, eesti, fidži, hiina, lihtsustatud
hiina, hispaania, hollandi, horvaadi, indoneesia, inglise,
islandi, itaalia, jaapani, khmeeri, kiribati, korea, kreeka,
leedu, läti, malagassi, maršalli, mongoli, norra, poola,
portugali, prantsuse, rootsi, rumeenia, saksa, samoa, sebu,
sloveeni, soome, suahiili, taani, tagalogi, tahiti, tai, tonga,
tšehhi, ukraina, ungari, urdu, vene ja vietnami keeles.
(Ilumise sagedus sõltub keelest.)

© 2014 Kõik õigused kuuluvad Intellectual Reserve Inc-le.
Trükitud Ameerika Ühendriikides.

Liahoona teksti ja pildimaterjale võib kopeerida
kasutamiseks mittekaubanduslikul eesmärgil kirikus või
kodus. Pildimaterjalide kopeerimine ei ole lubatud, kui
taliese juures on selle kohta vastav märg. Autoriõigusega
seonduvates küsimustes pöörduge Intellektuaalomandi
Büroo poole aadressil Intellectual Property Office, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2014 Vol. 16 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480)
Estonian (ISSN 1521-4745) is published two times a year
(April and October) by The Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150. USA subscription price is \$2.00 per year; Canada,
\$2.40 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue; old and
new address must be included. Send USA and Canadian
subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address
below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken
by phone or at store.lds.org. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address
changes to Distribution Services, Church Magazines,
P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Soovitusi pereõhtu läbiviimiseks

*Väljaanne sisaldab artikleid ja tegevuste soovitusi, mida saab kasutada pereõhtul.
Järgnevalt on esitatud kaks ideed.*

„Kui uurin pereajalugu”, lk 58: Korralda
päeviku pidamise üritust! Innusta pereliik-
meid kirjutama midagi oma elu kohta, kas
siis aastatetagune mälestus või midagi, mis
nendega samal päeval juhtus. Aita oma
perel mõista, et päevikut võib pidada
mitmel viisil. Nad võivad oma päevikusse
kirjutada, trükkida või joonistada. Nad
võivad isegi oma lugusid diktofoniga lindi-
stada. Julgusta oma peret tihti päevikusse
kirjutamist jätkama.

**Õpime rohkem selle kohta, mis meid
ees ootab, lk 64:** Kaaluge misjoniks val-
mistumise ürituse korraldamist, nagu tegi
kogudus Norras. Võite õpetada samu asju
nagu nemad – evangeeliumi vestluse alus-
tamist või kuidas triikida valget särki – või
keskenduda teistele oskustele, millest sinu
pere liikmetele misjonil kasu võiks olla.

EMAKEELES

Liahoonat ja teisi Kiriku materjale eri keeltes leiab aadressil languages.lds.org.

KÄESOLEVA VÄLJAANDE TEEMAD

Number näitab, mis leheküljel artikkel algab.

Arm, 10

Armastus, 8, 41

Jeesus Kristus, 7, 57

Jeremija, 9

Kiriku ajalugu, 28

Kiusatuste ületamine, 43,
44, 52, 80

Kombekus, 36

Kutsed, 8

Lepitus, 10, 80

Masendus, 26, 42

Misjonitöö, 14, 28, 62, 64

Mormoni Raamat, 48

Noored Naised, 68

Nõrkus, 10

Paastumine, 4

Palve, 4, 40

Pereajalugu, 14, 58, 71

Perekond, 12, 20, 61, 72, 78

Proovilepanekud, 12, 26,
62

Päästmistöö, 14, 20, 54,
58, 62, 64

Teenimine, 8, 66

Templitöö, 14, 58

Tšiili, 28, 74

Tunnistus, 48

Usk, 4, 26

Valikuvabadus, 50

Õpetamine, 20, 36, 54

**President
Henry B. Eyring**

Esimene
nõuandja Esimeses
Presidentkonnas

USU PALVE

Palve on midagi enam kui sõnad, mida me Jumalale ütleme. See on kahepoolne suhtlus Jumala ja Tema laste vahel.

Kui palve toimub nii, nagu see peaks, siis väljendaksime me oma südame tundeid lihtsate sõnadega. Taevaisa vastab tavaliselt, saates meile mõtteid ja tundeid. Ta kuulab alati meie siirast palvet, kui me palvetame, olles valmis Temale kuuletuma, ükskõik milline on Tema vastus ja millal see tuleb.

Issand annab selle lubaduse kõigile, kes loevad Mormoni Raamatut ja palvetavad selle üle.

„Ja kui te saate need asjad, tahan ma teid õhutada, et te küsiksite Jumalalt, Igaveselt Isalt, Kristuse nimel, kas need asjad ei ole mitte õiged; ja kui te küsite siira südamega, tõsise kavatsusega, uskudes Kristusesse, teeb ta teile selle kohta ilmsiks tõe Püha Vaimu väel.

Ja Püha Vaimu väel võite te teada tõe kõige kohta” (Mn 10:4–5).

See lubadus on kindel. Miljonid inimesed on selle proovile pannud ja tõestanud, et see imeline lubadus palve kohta töötab, ja on saanud õnnistuse, mis on täitnud nende elu rõõmu ja kestva õnnega. See lubadus kehtib kõigi

meie palvete kohta, kui soovime teada Jumala tahet meie suhtes. Me võime seda rakendada alati, kui saame nõu Jumala teenijalt, kellel on volitus meid juhatada. Näiteks võime seda teha, kui kuulame üldkonverentsi kõnet. Me võime seda rakendada, kui kuulame alandlikke misjonäre, kelle Jumal on elava prohveti kaudu teenima kutsunud. See käib ka nõuande kohta, mida saame oma piiskopilt või koguduse juhatajalt.

Et palve meie elus toimiks, peame järgima lihtsaid reegleid. Me peame küsima, mis on õige, paludes Isa Jeesuse Kristuse nimel. Peame paluma siira südamega, mis tähendab, et meil peab olema aus kavatsus teha kõike, mida Jumal meilt nõuab. Ja meie kavatsus peab lähtuma usust Jeesusesse Kristusesse.

Kirikuga tutvuja, kes loeb Mormoni Raamatut enne ristimist ja kinnitamist, võib saada nii kinnituse, et see raamat on tõde, kui ka tunnistuse, et Joseph Smith tõlkis selle Jumala väega. Pärast seda, kui meid on Kiriku liikmeks kinnitatud, võib Püha Vaim olla meie kaaslane, et kinnitada teisi tõesid. Siis, alati kui me usus palvetame, võime oodata, et Püha Vaim tunnistaks meile, et Jeesus on Kristus, et Jumal Isa elab ja et nad armastavad meid ja kõiki Taevaisa lapsi.

See on üks põhjus, miks Mormoni Raamatus on lubadus, et meie südamesse poeb ligimesearmastus, kui Püha Vaim tunnistab, et Jeesus on Kristus: „Kui inimene on südames tasane ja vaba ja tunnistab Püha Vaimu väel, et Jeesus on Kristus, siis peab tal tingimata olema ligimesearmastust” (Mn 7:44).

Igal paastupühapäeval on meil hea võimalus vaimselt kasvada.

Paastupühapäev võib meil aidata saada sarnaseid kogemusi kui Almal ja Moosia poegadel, kes palvetasid ja paastasid, et teada igavest tõde, et nad võiksid õpetada laamanlasi väe, volituse ja armastusega (vt Al 17:3, 9).

Paastupühapäeval ühendame me palve paastumisega. Vaeste õnnistamiseks anname me piiskopile või koguduse juhatajale helde paastuannetuse, mis on võrdne vähemalt meie kahe

vahelejäetud söögikorra väärtusega. Meie mõtted ja palved on suunatud Päästja ja nende poole, keda Tema tahaks, et me teeniksime, arvestades nende vaimseid ja ajalikke vajadusi.

Meie palved ja soovid muutuvad Päästja palvetele ja soovidele sarnasemaks, kui me paastume, et saada tasaseks, õpetatavaks ja armastavaks. Päästja sarnaselt palvetame me, et teada Isa tahet meie suhtes ning seda järgida. ■

SÕNUMI ÕPETAMINE

President Eyring õpetab, et palvetamine ja paastumine aitavad meil „teada igavest tõde”. Kaaluge, milles on vaja teie hoolealuste tunnistust tugevdada, ja valmistage ette õpetus sellel teemal. Näiteks kui teie külastatav inimene kaotas lähedase sõbra või pereliikme, võiksid temaga rääkida igavestest peredest ja elust pärast surma. Võite teha ettepaneku paastuda koos oma hoolealustega, et aidata neil saada tunnistus selle põhimõtte kohta.

Valmistuge enne palvetamist

President Eyring tuletab meile meelde, et palve on „kahepoolne suhtlus Jumala ja Tema laste vahel”. Kui jätame endale aega, et enne palvetamist valmistuda, teeme selle kahepoolse suhtluse võimalikuks. Kasutage oma päevikut, et iga päev paar minutit palveks valmistuda. Võite teha nimekirja õnnistustest, mille eest soovite Taevaisa tänada, inimestest, kes teie palveid vajavad, ja küsimustest, millele vastust

otsite. Seejärel kutsuge Vaimu, lauldes kirikulaulu või lugedes paar pühakirjasalmi. Palvetades pöörake tähelepanu oma tunnetele ja mõtetele ning sellele, kuidas Püha Vaim juhib seda, mida ütleva peaksite (vt ÕL 8:2–3). Märkige soovi korral päevikusse oma kogemused ja saadud vastused. Samuti kasutage tegevusi lehekülgedel 95–97 raamatus „Jutlusta minu evangeeliumi: misjonitöö juhis”, et oma palveid hinnata ja õppida, kuidas tunda ära Püha Vaimu.

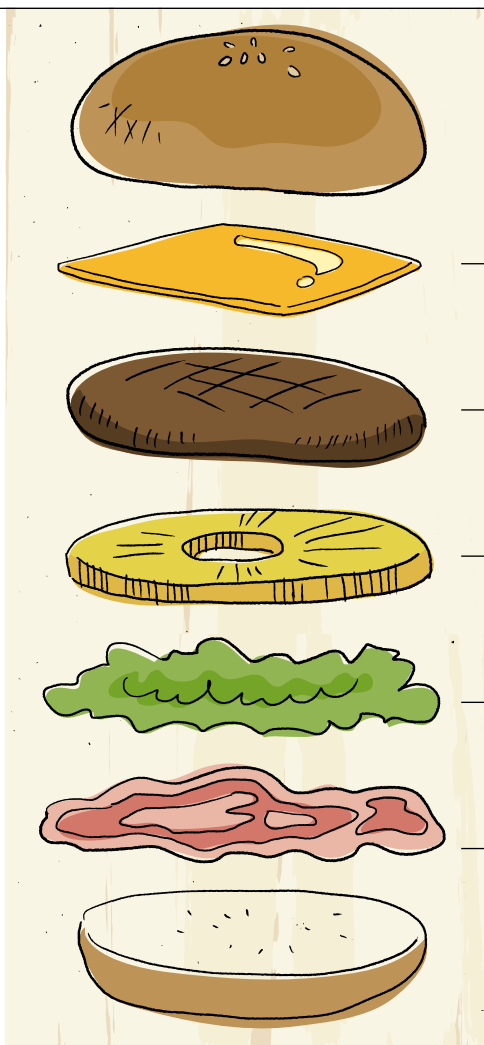
LASTELE

Palve võileib

Kuidas teada, mida palves öelda? Võid alustada palvet, öeldes „Kallis Taevane Isa” ja lõpetada, öeldes „Jeesuse Kristuse nimel, aamen”. Mida palve keskel öelda, võid ise otsustada, just nagu sa otsustad, mida sa võileiva peale paned.

Vali, milliseid tükke sa oma võileivale panna tahad. Kirjuta nende kõrvale, mida sa palves öelda tahad. Võid öelda, et tänad õnnistuste eest, rääkida oma muredest, paluda õnnistusi või küsida küsimusi.

Sa võid võileiva välja lõigata või uue teha. Riputa see oma kodus seinale, et see aitaks sul meeles pidada, mida sa oma palvetes öelda võid.

Kallis Taevane Isa!

**Jeesuse Kristuse nimel,
aamen.**

Uurige seda sõnumit palvemeelselt ja mõelge läbi, mida sellest teistega jagada. Kuidas aitab Päästja elu ja missiooni mõistmine tugevdada teie enda usku Temasse ja õnnistada teie külastusõpetuse hoolealuseid? Loe lisaks internetist: reliefsociety.lds.org.

Jeesuse Kristuse jumalik missioon: Eluleib

See külastusõpetuse sõnum on osa seeriast, mis kajastab Päästja missiooni erinevaid aspekte.

Jeesus ütles: „Mina olen taevast alla tulnud elav leib. Kui keegi sööb seda leiba, siis ta elab igavesti” (Jh 6:51). „Jeesus õpetab meid, oma jüngerid, et me peaksime paluma Jumalalt igapäevast leiba – abi ja toetust –, mida me sel päeval vajame,” ütles vanem D. Todd Christofferson Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. „Issanda kutse .. annab aimu armastavast Jumalast, kes on teadlik oma laste isegi väikestest igapäevastest vajadustest ja soovib neist igaühte aidata. Ta ütleb, et võime usus paluda sellelt Olendilt, „kes kõigile annab suisa ega tee etteheiteid, ja siis antakse temale” (Jk 1:5).”¹ Kui me mõistame, et Jeesus Kristus meie vajadused rahuldab, pöördume Tema poole, et saada vaimutoitu.

Vanem Jeffrey R. Holland Kahe-teistkümne Apostli Kvoorumist kutsub meid „ühinema Kristuse kõige

esimeste jüngeritega, kes igatsesid eluleiba, kes ei pöördunud tagasi, vaid tulid Tema juurde, jäid Tema juurde ja mõistsid, et ei leia kellegi teise juurest eales kaitset ja päästet.”²

Täiendavad pühakirjakohad

Jh 6:32–35; Al 5:34; 3Ne 20:3–8

VIITED

1. D. Todd Christofferson, Recognizing God's Hand in Our Daily Blessings. – Liahona, jaan 2012, lk 25.
2. Jeffrey R. Holland, He Hath Filled the Hungry with Good Things. – Liahona, jaan 1998, lk 76.

Mõtiskle järgneva üle

Kui me tuleme Kristuse juurde, kuidas Tema meid toidab?

Usk, pere, trööst

Pühakirjadest:

Jeesus Kristus õpetas üle 4000 liikmelist rahvahulka. Pärast kolme päeva ütles Ta oma jüngeritele: „Mul on väga hale meel rahvast, sest .. neil ei ole midagi süüa.

Ja kui ma nad lasen koju minna söömata, nõrkevad nad teel!”..

Ja ta jüngerid vastasid temale: „Kust võib keegi siin kõrbes neid leivaga täita?”

Ja ta küsis neilt: „Mitu leiba teil on?” Nad ütlesid: „Seitse.”

Siis Kristus „võttis need seitse leiba, tänas, murdis ja andis oma jüngerite kätte, et nad paneksid ette. ..

Ja neil oli pisut kalu; ja ta õnnistas ja käskis ka need ette panna.

Siis nad söid ja nende kõhud said täis, ja ülejäänud palukesi korjati kokku seitse korvitäit.” (Vt Mk 8:1–9.)

SUUR TÄNU, VEND JAY

Kristine Purcell

Ma olen ääretult tänulik kogu Kiriku loendamatute siiraste teenijate vaimu, pühendumise, ettevalmistuse ja armastuse eest.

„Homme on pühapäev,” teatasin ma oma viieaastasele tütrele, kui ta mulle sülele ronis. Tema huulil lõi särama naeratus.

„Oh kui tore!” ütles ta. „Siis saan ma vend Jayd näha.”

Tänutunne täitis mu südame. Tundsin suurt tänulikkust armastava, hooliva Algühingu õpetaja eest, kes leevendas meie üleminekut uude kogudusse pärast kolimist. Meie Ameerika Ühendriikide keskosas asuva kodu mahajätmine ja 2000 kilomeetri kaugusele kolimine oli traumaatiline kogemus kogu perele, aga eriti meie eelkooliealisele tütrele Seasonile. Ta oli häbelik ja kartis uusi situatsioone ning pelgas meie esimesel nädalal uude kogudusse minna.

Vend Jays, leebes, pühendunud mehes, segunesid just õigel määral huumorimeelt ja hoolitsust, et võita Seasoni usaldus. Sel esimesel pühapäeval kükitas vend Jay Seasoni kõrvale, võttis tema käest kinni, vaatas tüdrukule silma ja ütles: „Tule, kullake. Sul saab meie tunnis lõbus olema.”

Nädalate möödudes hakkas Season ootama pühapäeva rohkem kui ühtegi teist nädalapäeva. Kohe kui me

Kirikusse jõudsime, hakkas ta pilguga oma õpetajat otsima. Vend Jay tervitas teda naeratusena.

Aasta aastalt pidas vend Jay mees igat õpilast ja tegi neile pühade ja sünnipäeva puhul kingitusi. Kui Seasoni sünnipäev lähenes, oli kõige tähtsam külaline, keda ta oma peole kutsuda soovis, vend Jay.

Kas vend Jay teadis, kui suur mõju tal meie väikese tütre elus oli? Kas ta oskas iial arvata, kuidas tema sõnad ja teod olid eeskujuks tema viie aasta vanuste Algühingu laste elus? Kas ta võis ette kujutada, kui palju see tähendas minule kui emale, et ta oli osa minu tütre elust.

Hiljem läks Season üle vend Edwardi klassi ja tema imeline Algühingu kogemus jätkus. Ma olen väga tänulik kõigile kohusetundlikele, hästi ettevalmistunud, alandlikele meestele ja naistele, kellel oli Seasoni elus positiivne vaimne mõju.

Kogu meie peret on õnnistanud pühendunud isikud, kes on teeninud meid vaimse kasvu teel. Ma mäletan väljapaistvat skautide juhti, pikameelset preestrite kvoorumi nõustajat, kanatlikku seminariõpetajat, erakordset

Noorte Naiste juhtkonda ja hoolivat piiskoppi.

Meie pere on rohkesti õnnistatud ja ma tean, et me pole ainukesed. Paljud inimesed võivad olla vend Jayks, sest on palju pühendunud vendi ja õdesid, kelle teenimine on puudutanud meie-sarnaste perede elu. Me oleme väga tänulikud nende vaimu, pühendumise, ettevalmistuse ja armastuse eest.

Suur tänu loendamatutele siirastele teenijatele kogu Kirikus, kes on olnud abiks meie perele. ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Nevada osariigis.

PÜÜDKE MUUTA ELUSID

„Keskendugem lihtsatele viisidele, kuidas me saame teenida Jumala

kuningriigis, püüdes alati tuua ellu muutust, sealhulgas omaenda ellu.”

Vanem M. Russell Ballard Kaheteistkümnepäevase Kvoorumist. Oo olge targad, 2009. aasta sügisene üldkonverents.

JEREMIJA

*„Jeremija elas keerulisel ajal ja keerulises kohas, kuid Issand lasi tal
„näha lootuseaega, mis ootab ees Iisraeli viimse aja kogunemise ajal”.“¹*

Linda K. Burton, Abiühingu üldjuhataja

Ma olen Hilkiija poeg, preester Anatotis, Jeruusalemma lähedal. Minu nooruspäevil „tuli [mulle] Jehoova sõna; ta ütles:

„Enne kui ma sind emaihus valmis-tasin, tundsin ma sind, ja enne kui sa emaüasast väljusid, pühitsesin ma sind: ma panin sind rahvaile prohvetiks!”

Ma tundsin, et ei ole selleks kutseks valmis, ja ütlesin: „Oh Issand Jehoova! Vaata, ma ei oska rääkida, sest ma olen noor!”

Issand vastas: „Ära ütle: ma olen noor, vaid mine kõikjale, kuhu ma sind läkitan, ja räägi kõike, mida ma sind käsin!

Ära karda neid, sest mina olen sinuga ja päästan sind.” Seejärel Issand „puudutas mu suud” ja andis oma sõnad mulle suhu.²

Ma kuulutasin prohvetlikult Jeruusalemmas 40 aastat, 626 kuni 586 e.m.a., samal ajal kui valitsesid Joosija, Joojakim ja Sidkija.³ Ma elas-in samal ajal kui Mormoni Raamatu prohvet Lehhi. Me mõlemad mõist-sime hukka Jeruusalemma inimeste

ebaõigluse ja kuulutasime ette selle suure linna hävingut.⁴

Issand käskis mul kirjutada minu ettekuulutused rullraamatusse.⁵ Kui kuningas Joojakim neid ettekuulutusi kuulis, põletas ta rullraamatu. Issand käskis mul ettekuulutused uuesti üles kirjutada ja lisas nendele paljusid.⁶

Issanda sõna kuulutades seisin ma silmitsi pideva vastuseisuga. Issanda koja kõrgeima ülevaataja poeg Pashur lõi mind ja pani mind jalapakku.

Rahvahulk tahtis mind kuulutamise pärast surmata. Ma olin ebapopulaar-ne prohvet, keda tihti kaevudesse ja vanglasse heideti. Ma elasin suure pahelisuse ajal.⁷

Kuid vaatamata mind ümbritsevate-le katsumustele lubas Issand mul näha ette, et iisraellased kogutakse viimsel päeval, et Issand kirjutab oma seadu-se nende südamesse ja et Ta võtab „linnast ühe ja suguvõsast kaks” ning viib Siionisse.⁸

Kui ma jätkasin raskustest hoolimata Issanda sõna kuulutamist, õppisin ma, et sisemine pühendumine evangeeliumile toob meile rahu. Kui me arendame isiklikku osadust Issandaga, võime tunda rahu keset katsumusi ja kannatusi. ■

VIITED

1. Linda K. Burton. Kas usk Jeesuse Kristuse lepitusse on kirjutatud meile südamesse? 2012. aasta sügisene üldkonverents.
2. Vt Jr 1:1–9.
3. Pühakirjajuht, „Jeremija”. – scriptures.lds.org.
4. Vt Jr 6; 1Ne 1:13, 18–20.
5. Jr 36:2.
6. Vt Jr 36:23–32.
7. Vt Jr 20:2; 26:8; 38:6.
8. Jr 31:33; 3:14.

JADEIIDIST KAPSAS

Ellen C. Jensen

Minu misjonil Taiwanis veetsime koos kaaslasega ühel ettevalmistuspäeval veidi aega Taipei rahvuslikus paleemuuseumis. Peamine väljapanek oli üks väike kunsteos pealkirjaga „Jadeiidist kapsas”. Paljud inimesed imetlesid seda, kuid mina nägin vaid jadeiidist nikerdatud kapsast. See oli kahtlemata kena, kuid mulle jäi vist midagi märkamatuks.

Kui me muuseumist lahkusime, küsisin ma oma kaaslaselt: „Mida sa jadeiidist kapsast arvasid?”

„See kujuke meeldis mulle väga!”

„Miks?” Küsisin ma. „See on ju vaid kapsas.”

„Kas sa teed nalja? Jadeiidist kapsas on minu elu metafoor!” kuulutas minu kaaslane.

„Kapsas?”

„Jah! Kas sa selle lugu ei tea?”

„Tuleb välja, et mitte.”

Ta jutustas mulle selle loo. Ja tal oli õigus. Sellest sai ka minu misjoni ja elu metafoor.

Selleks, et jadeiidi graveering oleks väärtuslik, tuleb kasutada ühtlase värviga jadeiiditükki. Täiuslikust jadeiidist tehtud nikerdused on kõrges hinnas, sest täiusliku jadeiidi leidmine on

peaaegu võimatu. Jadeiidist kapsas on ühest otsast roheline ja teisest valge ning selles on pragusid ja mõrasid. Ükski oskuslik skulptor ei raiskaks sellise jadeiiditüki peale aega, kuni tuli keegi, keda hiinlased kutsuvad meisterskulptoriks.

Kui jadeiiditükk rääkida oskaks, siis kujutan ma ette nende jutuajamist uue skulptoriga. Ma kujutan ette, et skulptor oleks jadeiiditüki kätte võtnud.

„Mida sa soovid?” küsib jadeiit.

„Ma otsin endale nikerdamiseks jadeiiti,” vastab skulptor.

„Otsi endale mõni teine tükk. Mina ei ole midagi väärt. Minus on kaks erinevat värvi omavahel niivõrd läbi

põimunud, et sa ei suuda neid kunagi lahutada. Minus on praod ja mõrad. Minust ei saa kunagi asja. Ära raiska oma aega.”

„Oh sa rumal väike jadeiit. Usalda mind. Ma olen meisterskulptor. Ma valmistan sinust meistriteose.”

Mis teeb jadeiitkapsa nii suurepäraseks on see anonüümne meister, kes kasutas ära jadeiidi nõrkusi – tema kahte värvust, pragusid ja mõrasid –, et nikerdada elutruum kapsas. Jadeiidi tuhmvalgest osast sai kapsa vars, ja praod muudavad kapsalehed ilmekamaks. Kui selles jadeiidis poleks olnud selliseid „nõrkusi”, ei oleks ta nii loomutruu välja näinud.

„JEHOOVA NÄEB, MIS SÜDAMES!”

„Tänapäeva maailmas jääb kõlbelisus tihtipeale alla ilule ja võludele. Kuid kaugete aegade tagant kajab Issanda nõu prohvet Saamuelile: „Sest see pole nii, nagu inimene näeb: inimene näeb, mis silma ees, aga Jehoova näeb, mis südames!” (1Sm 16:7)”

President Thomas S. Monson. *Canaries with Gray on Their Wings*, Liahona, juuni 2010, lk 4.

Kunstiteose ilu tõttu sai sellest kingitus Hiina aadlikele ning see kaunistas kaunite Aasia paleede ruume, kuni jõudis lõpuks sellesse muuseumi Taiwanis.

See meenutab mulle pühakirjakohata Eteri 12:27: „Kui inimesed tulevad minu juurde, ma näitan neile nende nõrkust. ... Minu arm on küllaldane kõikidele inimestele, kes alandavad end minu ees; sest kui nad alandavad end minu ees ja neil on minusse usku, siis ma lasen nõrkadel asjadel saada nende jaoks tugevaks.”

Pärast jadeitkapsa nägemist paistis see pühakirjakoht minu jaoks uues valguses. Me kõik oleme nagu see

jadeiditükk, ainult et meid nikerdatakse ikka veel. Me peame usaldama meisterskulptorit Jeesust Kristust, kes võtab meie nõrkused ja teeb need meie tugevusteks. Oma ebatäiusliku mõistmisvõimega keskendume tihti enda ebatäiuslikkusele ja heitume, kuna kardame, et ei saa iial täiuslikuks. Kuid Päästja Jeesus Kristus näeb meid sellisena, kelleks me võime saada. Kui me lubame Tema lepitusel oma elu muuta, vormib Ta meid meistriteoseks, kes ühel päeval koos kuningate Kuningaga elab. ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Nevada osariigis.

KUIDAS VÕIN MA NÄHA ENNAST SELLISENA, NAGU ÕPETAJA MIND NÄEB?

Raske on näha ennast sellisena, nagu Issand meid näeb. Tema näeb meis Jumala lapsi, kellel on suur potentsiaal ja suur väärtus. Kuid meie keskendume teinekord oma puudustele. Meie Taevane Isa ei loonud meid, et me oma vigade üle kurvastaksime, vaid et me saaksime imelisteks meistriteosteks. Jeesuse Kristuse evangeeliumi ja Tema lepituse kaudu võime me saada üle oma puudustest.

Loe järgmisi pühakirjakohti, kui soovid teada, kuidas Issand ebatäiuslikke inimesi kasutades oma tööd korda saadab: 2Ms 4:10–12; Jr 1:4–10; 1Ne 4:1–6; Al 26:12; ÕL 35:17–18.

LIZOCHKA SÜDA

Marina Petrova

Mina ja mu abikaasa liitusime Kirikuga Venemaal 1995. aastal ning saime järgmisel aastal Rootsis Stockholmi templis kokku pitseeritud. Ka meie kaks väikest tütart pitseeriti meiega kokku. Kaks aastat hiljem õnnistati meid veel ühe tütrega, kui meile sündis Lizochka. Meie elu läks hästi. Me olime kõik õnnelikud. Kuid kaks päeva pärast tema sündi tekki- sid meie pisikesel söömiskraskused. Kuu aja jooksul võttis ta kaalus ainult 300 grammi juurde.

Lasteplikliiniku töötajad soovitasid meil teda tihedamini sööta. Ma nägin, et ta tahtis süüa, aga ei suutnud. Lõpuks viis minu mees lapsukese haiglas- se. Arst pani talle kohe diagnoosiks kaasasündinud südamerikke. Üks südameklapp ei töötanud ja vähene kopsude verevarustus muutis söömise ja hingamise vaevaliseks.

Ta vajab operatsiooni, kuid Venemaal ei sooritata sellist operatsiooni noorematele kui kaheaastastele lastele. Meie tütar oli ainult ühekuune. Arst määras talle ravi ja ütles, et kui ta vanemaks saab, siis tehakse talle operatsioon.

Kuu aega hiljem läks Lizochka tervis järsult halvemaks ja me kiirustasime haiglasse. Ma hoidsin teda

sõidu ajal süles. Ta vaatas mulle otsa abipaluval pilgul. Ma ei tea, mida ma oleksin teinud, kui ma ei oleks olnud Kiriku liige. Kuid me koos abikaasaga usaldasime Issandat ja uskusime kindlalt, et kõik läheb hästi. Ma püüdsin last rahustada, öeldes: „Ära karda, mu väikseke. Jumal armastab meid. Ta aitab meid ja kõik saab korda.”

Viimaks jõudsimme haiglasse. Last kõvasti süles hoides jooksin ma vastuvõtulauda. Lizochka silmad hakkasid sulguma. Ta hingamine oli väga vaevaline. Ma suutsin vaevu rääkida ja selgitasin arstile läbi raskuste oma lapse olukorda. Haigla töötajad viisid ta intensiivravi osakonda. Arst ütles, et tal on kopsuturse, ja pani ta hingamisaparaadi külge.

Järgmisel päeval rääkisime me südamekirurgia osakonna juhatajaga. Ta ütles: „Ma olen varem sellist operatsiooni teinud, kuid ainult vanematele lastele. Kui vana teie tütar praegu on?”

„Kahekuune,” vastasime talle.

„Tal on juba suured valud. Ta on väga väike ja kopsuturse tekitab komplikatsioone, kuid me ei tohi enam kauem viivitada. Ma pole sellist operatsiooni imikule teinud, kuid ma püüan teha kõik, mis suudan.

Teil tuleb osta südameklapi protees, kuid see on väga kallis – umbes 1500 eurot. Operatsioon toimub nelja päeva pärast.”

Mis meil üle jäi? Ei meil ega kellelgi meie tuttavatest polnud nii palju raha. Kuid teised inimesed said meie olukorrast teada ja tänu nende heldekäelisusele ja Issanda armule õnnestus meil see summa leida. Minu abikaasa ostis meie lapse päästmiseks vajamineva klapiproteesi.

Kõik meie koguduse vennad ja õed palvetasid ja paastasid meie väikese tütre eest ning ka misjonärid ja paljud teised viimse aja pühad kogu linnas. Me tundsim nende toetust. Operatsiooni päeval koridoris istudes tundsim me Püha Vaimu lähedust ja tunnetasime oma vendade ja õdede palveid. Me teadsime, et nad olid mõtetes meiega. Ja Jumal oli meiega, juhtides kirurgide tööd. Tundsim, et Ta ei hülga meid ja et kõik läheb hästi.

Kui kirurg pärast operatsiooni meie juurde tuli, ütles ta meile natuke imes- tunult: „Kõik läks hästi. Me panime klapiproteesi sisse. Ma ei tea kuidas, kuid kõik läks lodusalt.” Kuid meie teadsime, miks kõik hästi läks. Taevane Isa õnnistas teda.

KUI PALVED NÄIVAD JÄÄVAT VASTUSETA

„See on nii raske, kui siirale palvele mõne teie suure soovi kohta ei vastata nii, nagu teie tahate. Seda on raske mõista, miks see, kui te rakendate kuulekalt elades sügavat ja siirast usku, ei garanteeri soovitud tulemust. Päästja õpetas: „Mida te iganes palute Isalt minu nimel, see antakse teile, mis on teile kasuks” (ÕL 88:64). Mõnikord on raske märgata, mis teile aja jooksul parim või kasulik on. Teie elu on kergem, kui te nõustute, et sellest, mida Jumal teie elus teeb, on teile kasu igavikus.”

Vanem Richard G. Scott Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. Taevase palveanni kasutamine, 2007. aasta kevadine üldkonverents.

Lizochka jäi veel kolmeks päevaks haiglasse, kuni tursed tema südamel ja kopsudes alla läksid. Ta lõigati lahti ja õmblus suleti ainult õhukese membraaniga ning mõni päev hiljem opereeriti teda taas, et tema rindkere ja organid kokku õmmelda. Ükski arst ei oodanud, et Lizochka operatsiooni üle elab. Kuid meie uskusime Taevasesse Isasse ja Tema väesse ning uskusime, et kui see on Tema tahe, siis jääb meie tütar ellu.

Ainult Jumal võis meile meie Lizochka tagasi anda. Iga päevaga sai ta tervemaks. Ta jäi veel üheks kuuks haiglasse ja nüüd on ta kodus meie juures.

Jumal on imede Jumal. Ta kuuleb meie palveid ja rasketel aegadel Ta kannab meid. Katsumused tugevdavad meie usku ja õpetavad meile usku, lootust ja armastust. ■

Autor elab hetkel Belgias.

Vanem
David A. Bednar
Kaheteistkümnne
Apostli Kvoorumist

Misjoni-, pereajaloo- ja templitöö

6. aprillil 1837. aastal pühapäevali kuulutatud Kirtlandi templis ütles prohvet Joseph Smith: „Lõppude lõpuks on siiski suurim ja tähtsaim kohustus evangeeliumi jutlustamine.”¹

Peaaegu täpselt seitse aastat hiljem, 7. aprillil 1844 kuulutas ta: „Suurim vastutus, mille Jumal on selles ilmas meie peale pannud, on otsida üles oma surnud. Apostel ütleb: „Nad ilma meieta ei pääseks täielikkusesse” (vt Hb 11:40). On vajalik, et see pitseerimise vägi oleks meie kätes, et saaksime selle väega pitseerida oma lapsed ja oma surnud aegade täiuse ajajärguks – ajajärguks, mil lähivad täide lubadused, mille Jeesus Kristus andis enne maailma loomist inimese päästmiseks.”²

Mõned inimesed võivad imestada, kuidas võib nii evangeeliumi kuulutamine kui ka surnud esivanemate kohta informatsiooni otsimine olla samaaegselt suurimad kohustused ja vastutus, mille Jumal on oma lastele andnud.

Evangeeliumi kuulutamine ja meie surnute ülesotsimine on ühe suure töö – armastuse töö – kaks osa, mis on loodud, et muuta, pöörata ja puhastada ausa tõetsija südant.

Minu eesmärk on näidata, et need õpetused toovad välja viimse aja päästmistöö ühtsuse aspekti. Misjoni- pereajaloo- ja templitöö on ühe suure töö üksteist täiustavad ja omavahel seotud osad „aegade täiuse korraldamiseks, et Kristuses võtta kokku kõik, mis on taevas ja mis on maa peal” (Ef 1:10).

Ma palun, et Püha Vaimu vägi aitaks teid ja mind, kui me koos õpime sellest imelisest viimse aja päästmistööst.

Süda ja preesterluse talitused

Evangeeliumi jutlustamine ja surnud esivanemate otsimine on kaks jumalikult antud

vastutusalala, mis on seotud meie südamega ja preesterluse talitustega. Issanda töö sisu on südame muutmine, pööramine ja puhastamine läbi lepingute ja õige preesterluse volitusega sooritatud talituste.

Kiriku pühakirjades kasutatakse sõna „süda” üle 1000 korra ja see sümboliseerib inimese sisemisi tundeid. Seega saavad meie südames kokku kõik meie soovid, kiindumused, kavatsused, motiivid ja suhtumised, mis määratleb, kes me oleme ja kelleks me saame.

Issanda eesmärk misjonitöö tegemisel on kutsuda kõiki tulema Kristuse juurde,

Kohusetruult evangeeliumi pikale tegevuste nimekirjale keskendumine ja sinna linnukeste märkimine ei aita meil üldjuhul saada Tema peegelpilti oma näoilmesse või kogeda suurt muutust oma südames.

saama osa taastatud evangeeliumi õnnistustest ja läbi usu Kristusesse lõpuni vastu pidama.³ Me ei jaga evangeeliumi ainuüksi viimse aja Kiriku liikmete arvu ja tugevuse suurendamiseks. Pigem püüame me täita jumalikult määratud kohustust kuulutada Isa õnneplaani tõelisust, Tema ainusündinud Poja Jeesuse Kristuse jumalikkust ja Päästja lepitava ohverduse tõhusust. Kutsudes kõiki Kristuse juurde tulema (vt Mn 10:30–33), kogeme südames vägevast muutust (vt Al 5:12–14), ja pakkudes päästmistalitsi inimestele, kes surelikus elus pole veel lepinguid sõlminud, täidame evangeeliumi kuulutamise põhieesmärgi.

Elavatele ja surnutele ülenduse toomine on Issanda eesmärk templite ehitamisel ja asendustalituste tegemisel. Me ei kummarda Jumalat pühades templites vaid selleks, et saada meeldejäävat isiklikku või perekondlikku kogemust. Me püüame täita jumalikult määratud kohustust pakkuda päästmise ja ülenduse talitsi kogu inimkonnale. Laste südamesse isadele, nimelt Aabrahamile, Iisakile ja Jaakobile antud lubaduste istutamine, laste südame nende endi isade poole pööramine ning pereajaloo uurimine ja asendustalituste tegemine templis on tööd, mis õnnistavad vaimumaaailmas elavaid hingi, kes pole veel lepinguid sõlminud.

Preesterluse talitused on teerada jumalikkuse vae juurde:

„Ja see suurem preesterlus juhhib evangeeliumi ja hoiab endas kuningriigi saladuste võtit, nimelt Jumala tundmise võtit.

Seepärast avaldub selle talitustes jumalikkuse vägi.

Ja ilma selle talitusteta ja preesterluse võlutseta ei avaldata lihas olevatele inimestele jumalikkuse väge” (ÕL 84:19–21).

Palun mõtisklege nende salvide tähtsuse üle. Iga inimene peab esiteks läbi minema ristimise väravast ja võtma vastu Püha Vaimu anni ja seejärel jätkama edasipürgimist lepingute ja talituste rajal, mis viib Päästjani ja Tema lepituse õnnistusteni (2Ne 31). Preesterluse talitused on üliolulised, et „[tulla] Kristuse juurde ja [saada] täiuslikuks temas” (vt Mn 10:30–33). Ilma talitusteta ei või inimene saada osa kõikidest õnnistustest, mida Issanda igavene ja lõputu lepituse ohverdus meile pakub (vt Al 34:10–14) – nimelt jumalikkuse väge.

Issanda töö on kuninglik töö, mis keskendub südamele, lepingutele ja preesterluse talitustele.

Järeldused

See jumalik õpetus toob välja kaks tähtsat järeldust meie töö kohta Kirikus.

Esiteks juhtub tihti, et pöörame alusetult tähelepanu päästmistöö erinevatele kategooriatele ja nendega seostuvatele eeskirjadele ja toimingutele. Ma kardan, et paljud meist keskenduvad intensiivselt ainult teatud Issanda töö osale ja nii jääb meile märkamatuks selle kõikehõlmava päästmistöö kogu vägi.

Samas kui Issand soovib koguda kõik asjad ühte Kristuses, võime meie tihti peale asju jagada ja osadele tähelepanu pöörata nii, et piirame meie mõistmist ja arusaamist kogu plaanist. Mõnel äärmuslikul juhul pööratakse põhitähelepanu programme haldamisele ja statistika parendamisele selle asemel, et

kutsuda inimesi lepinguid sõlmima ja väärilisena talitustest osa saama. Selline lähenemisviis piirab puhastumist, rõõmu, jätkuvat pöördumist ja vaimset väge ning kaitset, mis tulevad „sellest, et [me anname] oma südamed Jumalale” (Hl 3:35). Kohusetruult evangeeliumi pikale tegevuste nimekirjale keskendumine ja sinna linnukeste märkimine ei aita meil üldjuhul saada Tema peegelpilti oma näoilmesse või kogeda suurt muutust oma südames (vt Al 5:14).

Teiseks, Eelija vaim on kesksel kohal ja väga tähtis evangeeliumi kuulutamise töös. Ehk rõhutas Issand just seda tõde sündmuste ahela kaudu, mis leidsid aset, kui evangeeliumi täius neil viimsetel aegadel maa peale taastati.

Pühas metsasalus nägi Joseph Smith Igavest Isa ja Jeesust Kristust ja kõneles nendega. See nägemus avas „aegade täiuse” (Ef 1:10) ja võimaldas Josephil

õppida Jumaluse tõelise olemuse ja jätkuva ilmutuse kohta.

Umbes kolm aastat hiljem vastusena siirale palvele täitis 21. septembri õhtul 1823. aastal Josephi magamistuba valgusega, kuni see oli „valgem kui keskpäeval” (JSA 1:30). Isik ilmus tema voodi kõrvale, kutsus noort poissi nimepidi ja kuulutas, „et ta on Jumala juurest .. saadetud sõnumitooja ja et tema nimi on Moroni” (JSA 1:33). Ta andis Josephile juhiseid Mormoni Raamatu esiletulemise kohta. Ja seejärel tsiteeris Moroni Vanast Testamendist Malakia raamatust, mis erines natuke meie Piibli sõnastusest:

Me ei kummarda pühades templites vaid selleks, et saada meeldejäävat isiklikku või perekondlikku kogemust. Me püüame pigem täita jumalikult määratud kohustust pakkuda päästmise ja ülenduse talitusi kogu inimkonnale.

„Vaata, ma ilmutan teile preesterluse prohvet Eelija käe läbi, enne kui tuleb Issanda päev, suur ja kardetav! .. Ja ta istutab laste südamesse vanematele antud lubadused ja laste südamed pöörduvad nende vanemate poole. Kui see ei oleks nõnda, saaks terve maa tema tulekul sootuks hävitatud” (JSA 1:38–39).

Moroni juhised noorele prohvetile sisaldasid kokkuvõtvalt kahete peamist teemat: (1) Mormoni Raamat ja (2) Malakia sõnad kuulutasid ette Eelija rolli kõigi asjade taastamises, „mis Jumal on rääkinud kõigi oma pühade prohvetite suu kaudu maailma ajastust alates” (Ap 3:21). Seega ilmutasid taastamisele eelnenud sündmused õiget arusaama Jumalusest, kehtestasid jätkuva ilmutuse reaalsuse, rõhutasid Mormoni Raamatu tähtsust ja nägid ette päästmistööd nii elavatele kui ka surnutele.

Palun mõtelge nüüd Mormoni Raamatu osale südame muutmisel ja Eelija vaimu osale südame pööramisel.

Mormoni Raamat ühes Issanda Vaimuga on „vägevaim vahend, mille Jumal on meile andnud, et maailma usule pöörata”.⁴ See taastamise pühakiri on meie usundi päiskivi ja tähtis vahend hingede Päästja juurde toomisel. Mormoni Raamat on teine tunnistus Jeesusest Kristusest – oluline kinnitav tunnistus Lunastaja jumalikkusest maailmas, mis on muutumas üha ilmalikumaks ja küünilisemaks. Südamed muutuvad, kui inimesed loevad ja uurivad Mormoni

*Evangeeliumi
juttustamine ja
surnud esivanemate
otsimine on kaks
jumalikult antud
vastutusala,
mis on seotud
meie südamega
ja preesterluse
talitustega.*

Raamatut ja palvetavad tõelise sooviga teada saada tõde selle raamatu kohta.

Eelija vaim on „ilmutus, kuidas Püha Vaim annab tunnistust perekonna jumalikust olemusest”.⁵ See eriline Püha Vaimu mõju jagab vägevat tunnistust Isa õnneplaanist ja innustab inimesi otsima ja au sees hoidma oma esivanemaid ning pereliikmeid – nii elavaid kui siit ilmast lahkunuid. Eelija vaim mõjutab inimesi nii Kiriku sees kui ka sellest väljaspool ja pöörab südamed isade poole.

Kuus videot on osa sellest artiklist. Skanneerige seda kiirelt loetavat QR-koodi või minge aadressile lds.org/go/bednar1014, et vaadata esimest videot looga, mis seda põhimõtet kajastab.

Kätte on jõudnud aeg, mil me peame efektiivsemalt kasutama seda suurt muutust südames, mille kutsub esile peamiselt Mormoni Raamatu vaimne vägi, koos südame pöördumisega isade poole, mis toimub läbi Eelija vaimu. Soov oma minevikuga side leida valmistab inimest ette Jumala sõna vastuvõtmiseks ja tugevdab tema usku. Isade poole pöörduv süda aitab inimesel ainuomase moel vastu seista vastase mõjudele ja tugevdab tema pöördumist.

Vaadake teist videot looga, mis seda põhimõtet kajastab.

Põhimõtted

Nüüd soovin ma välja tuua neli vaimse väe põhimõtet, mis tulevad südame muutumisest ja pöördumisest.

1. **Süda ja pöördumine.** Isade poole pöördumine äratav südame ja valmistab

selle ette vägevas muutuseks. Seega on Eelija vaim abiks pöördumisel.

Vaadake kolmandat videot looga, mis seda põhimõtet kajastab.

2. **Süda ja aktiivsena hoidmine.** Isade poole pöördumine toetab ja tugevdab südant, mis on kogenud vägevast muutusest. Seega on Eelija vaim abiks pöördumise aktiivsena hoidmisel.

Vaadake neljandat videot looga, mis seda põhimõtet kajastab.

3. **Süda ja tagasi osadusse toomine.** Isade poole pöördumine pehmendab südant, mis on pärast vägeva muutuse kogemist kõvaks muutunud. Seega on Eelija vaim abiks tagasi osadusse toomisel.

Vaadake viiendat videot looga, mis seda põhimõtet kajastab.

4. **Süda ja vaprad misjonärid.** Misjonär, kes on kogenud nii vägevast muutusest südames kui ka südame pöördumist, on evangeeliumis tugevam, pühendum ja ustavam teenija.

Vaadake kuuendat videot looga, mis seda põhimõtet kajastab.

Meil on kiirelt kasvav ja paremini ettevalmistunud misjonäride vägi, kuid me ei või toetuda üksnes möödunud aegade edule misjonitöös, et otsustada kurssi ja meetodeid tulevikuks. Issand on inspireerinud tehnoloogiate ja tööriistade loomist, mis võimaldavad meil saada kasu misjoni-, templi- ja pereajaloo töö ühtsusest, rohkem kui ühelgi teisel ajal sellel ajajärgul. See ei ole kokkusaatus, et need innovatsioonid on tulnud

*Eelija vaim on „ilmu-
tus, kuidas Püha Vaim
annab tunnistust
perekonna jumalikust
olemusest”.*

esile just sel ajal, kui neid niivõrd vaja läheb, et edendada misjonitööd kogu maailmas. Issanda töö on kuninglik töö, mis keskendub südamele, mis muutub ja pöördub, pühadele lepingutele ja preesterluse talitustes avalduvale jumalikkuse väele.

Kokkuvõte ja tunnistus

Issand kuulutas: „Ma saan ise teha oma tööd” (2Ne 27:21) ja „Ma kiirendan oma tööd selle õigel ajal” (ÕL 88:73). Meie oleme tunnistajaks sellele, et Ta kiirendab oma tööd.

Me elame ja teenime aegade täiuse ajajärgul. Mõistes igavest tähtsust, mis on evangeeliumi ajajärgul, milles me elame, peaks see mõjutama kõike, mida me teeme ja kelleks me püüame saada. Päästmistöö, mida me neil viimsetel aegadel peame korda saatma, on suur, oluline ja kiireloomuline. Kui tänulikud me kõik peaksime olema õnnistuste ja kohustuste eest, mida toob kaasa viimisel ajajärgul elamine. Kui alandlikud me peaksime olema, teades, et „sellelt, kellele palju on antud, nõutakse palju” (ÕL 82:3).

Evangeeliumi kuulutamine ja meie surnute ülesotsimine on ühe suure töö – armastuse töö – kaks osa, mis on loodud, et muuta, pöörata ja puhastada ausa tööeetiga südant.

Kunstlik eraldusjoon, mida me tihtipeale misjoni-, templi- ja pereajaloo töö vahele tõmbame, on kustumas. See on üks suur päästmistöö.⁶

Kas me võime hakata mõistma templi- ja pereajaloo töö rolli Kirikuga tutvujate ja vähemaktiivsete abistamisel, et jõuda sügavama arusaamiseni päästmisplaanist? Kas me mõistame, et üks suurimaid mõjutajaid pöördunute aktiivse hoidmisel on Eelija vaim? Kas me oskame rohkem hinnata südant pööravate hetkede tähtsust, mis tulevad sellest, et inimeste leidmisel jagatakse perelugusid, tehku seda siis liikmed või misjonärid? Kas oskame aidata neil, keda me teenime, olla tihedamini ühenduses jumalikkuse väega, osaledes väärilisena sakramendi ja surnute eest ristimise ja kinnitamise talitustes?

Ma loodan, et te näeksite selgelt, kuuleksite eksimatult ja peaksite alati meeles oma teenimise tähtsust Issanda südame muutmise, pööramise ja puhastamise töös. ■

25. juunil 2013. a peetud kõne uute misjonijuhatajate seminaril.

VIITED

1. Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 330.
2. Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 475.
3. Jutlusta minu evangeeliumi: misjonitöö juhised, 36617 124, lk 1.
4. Ezra Taft Benson. A New Witness for Christ. – Ensign, nov 1984, lk 7.
5. Russell M. Nelson. A New Harvest Time. – Ensign, mai 1998, lk 34.
6. Vt Spencer W. Kimball. The Things of Eternity – Stand We in Jeopardy? – Ensign, jaan 1977, lk 3.

KODU: õppimise kese

Kui õppimine kirikus toetab õppimist kodus, siis ehitate te tugeva evangeeliumi järgi elamise aluse.

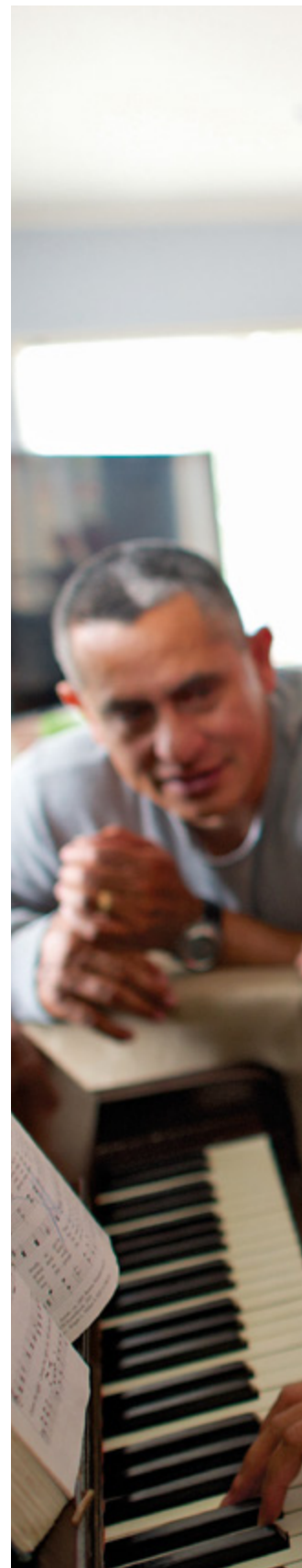
„**P**alun lugege kindlasti läbi järgmise nädala õpetunniks määratud lugemine.” Kas need sõnad kõlavad tuttavalt? Tihti pärinevad need anuvalt õpetajalt Kiriku tunni lõppedes.

Ja kuigi pühapäevasteks tundideks ette valmistumine on kindlasti tähtis, siis kas te tunnete mõnikord, et teie peamine õppimise ja mõtisklemise eesmärk on pühapäevaks valmistumine?

Tegelikult peaks see olema teistpidi.

Kogu Kiriku „õpetamine, programmid, ja üritused [on] kodukesksed ja Kiriku poolt toetatavad.”¹ See tähendab, et meie Kiriku koosolekud on tegelikult mõeldud toetama individuaalset ja perekondlikku õppimist. Nagu juhtiv piiskop Gary E. Stevenson õpetas „Õpetamise ja õppimise peamine koht on kodu.”² Kui õppimise ja õpetamise keskpunkt on kodu, siis kannavad need endas väge, mis võib viia usku pöördumiseni.

See on 2014. aasta abiorganisatsioonide koolituse sõnum, *Õppimine ja õpetamine kodus ja Kirikus*, mis on saadaval internetis aadressil annualtraining.lds.org. „Mitte keegi meist ei vähenda kogudusehoones õpetamise tähtsust,” ütleb vanem Jeffrey R. Holland Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. „Me oleme kõik seda teinud kogu meie elu, kuid me sooviksime, et see oleks 24/7 sellest elust, mida me elame.”³ Kui te kaasate selle 24/7 õppimise oma perekonnaelu igapäevastesse hetkedesse, siis saate te rajada tugeva aluse „õppimise koljale” (ÕL 88:119), mis annab teile ja teie perele vaimse varjualuse ja kaitse.

ÕPPIMINE KODUS

Te ei pruugi alati näha koheseid tulemusi, kuid kui te kasutate õppimiseks ja õpetamiseks hetki oma igapäevases rutis, siis võib sellel olla vägev mõju. Siin on näited sellest, kuidas mitmed perekonnad on märganud seda mõju oma elus.

Hetked igapäevaelus

„On aegu, mil me võime tunda end kohmakalt kui peame evangeeliumi teemadel vestlema. Mitteformaalsed õpetamise hetked on meid tõeliselt õnnistanud aidates meil lastele tähtsaid

õppetunde õpetada. Samuti on päevas palju rohkem mitteformaalseid õpetamise hetki kui formaalseid õpetamise hetki, seega me kasutame ära neid võimalusi, et õpetada oma lastele tähtsaid

põhimõtteid. Näiteks õpetan ma sisseostude tegemise ajal aususest. Mu lapsed õpivad põhimõtteid kergemini, kui nad näevad, kuidas neid rakendada.”

Mona Villanueva, Filipiinid

Vahepala söömise ajal sidemete loomine

„Õpetamise hetked igapäevaelus on aidanud mul omada paremaid suhteid mu lastega. Kui me istume ümber köögilaua süües koolijärgset vahepala, siis arutame me seda, mis juhtus nende koolipäeva jooksul. Tihti ütleb üks neist midagi, mida sõber ütles, või kuidas nad tundsid, kui keegi midagi ütles või tegi. Seejärel saan ma jagada konkreetsele isikule suunatud tunnistust ja arutada, mida mu laps sellest olukorrast arvas. Ma arvan, et kui me avatult vestleme lastele pingevas olukorras, siis on nad vajadusel rohkem nõus arutlema tähtsatel teemadel, sest meie vahel on usaldus ja nad teavad, et nende vanemad kuulavad.”

Alyson Frost, Kreeka

Bussisõidud ja vestlused

„Ma saadan igal hommikul oma tütreid bussiga kooli, seega on meil palju võimalusi rääkida. Hiljuti märkasime bussis tülitsevaid abikaasasid. Mu tütreid pöördusid kiiresti minu poole ja ootasid minu kommentaare. Selle asemel ma küsisin neilt, mida nemad juhtunust arvasid. Nad ütlesid mulle, et nende arvates ei tohiks mees kunagi oma naisega sellisel viisil rääkida. Pärast seda vestlesime me abielust ja suhetest. Meie 30-ne minutilise bussisõit oli lõpuks väga hariv ja ülendav.”

Mario Lorenz, Guatemala

Hoolimise ring

„Minu abikaasa ja mina mõistame, et on esiteks meie, mitte juhtide, vastutus õpetada meie lapsi, kuid me oleme tänulikud selle eest, mida nad teevad, ja abistame, kus saame. Meie kogudusel on suurepäraseid juhid, kes koos vanematega tõesti keskenduvad noortele ja lastele ning teevad kõik, mis saavad, et aidata neil näha oma täielikku potentsiaali. Ma olen kohtunud piiskopiga paaril korral ja mul on hea läbikäimine noorte juhtidega ning küsin tihti oma laste ja nende arengu kohta. Fakt, et me räägime tihti oma laste arengust, aitab meil kõigil aru saada, kuidas igaühte neist aidata.”

Jesse N. Arumugam, Lõuna-Aafrika

KRISTUS ÕPETAS MÄENÕL- VADEL JA KODUDES

„Päästja [oli]

meister Õpetaja. ... Me nägime, et enamus Tema teenimistööst oli õpetamine. Ja siiski peaaegu mitte kunagi ei toimunud Tema õpetamine kirikuhoones. Tema õpetamine oli väljas, seal, kus inimesed olid. See oli maanteedel ja kõrvalistel teedel ning mäenõlvadel ja merekallastel ning kodudes.”

Vanem Jeffrey R. Holland Kaheteistkümnepäevase Apostli Kvoorumist, *Learning and Teaching in the Home and the Church—the Home* (2014 abiorganisatsioonide koolitus, video), annualtraining.lds.org.

Jõud pühakirjades

„Pühakirjade uurimine aitab mul õppida Kristusest ja Tema omadustest, nii et ma saan muuta Tema sarnaseks. See annab mulle samuti suurema Vaimu külluse, mis juhatab mind, ja õpetab mulle, kuidas ma saan rakendada neid asju, mida ma olen õppinud, nii et ma võin olla valmis seisma vastu elu väljakutsetele ning kiusatustele, mida Saatan minu poole heidab. Ilma selle õnnistusega minu elus ei küündiks ma oma potentsiaalini Jumala pojana.”

Nathan Woodward, Inglismaa

ÕPPIMINE KIRIKUS:

Kümme põhimõtet, mida iga õpetaja peaks teadma

Lisaks õppimise ja õpetamise väe tugevdamisele kodus, võime me ka tugevdada kirikus klassiruumis kogetut. Kui õpetajad rakendavad neid kümme põhimõtet, siis aitavad nad oma õpilastel usku pöörduda.

1. Pidage nõu vanematega, kellel on õpetajatena peamine roll, et teha kindlaks klassi liikmete vajadused, ja õpetage vastavalt nendele vajadustele.
2. Valmistuge ette ja õpetage Vaimuga. Tuvastage küsimused ja õpitegevused, mis pakuvad Vaimu poolt juhitud vestlusi ning toidavad klassi liikmeid vaimselt.
3. Õpetage inimesi, mitte õppetunde.
4. Keskenduge evangeeliumi põhiõpetustele.
5. Kogu õppetunni materjali läbi võtmise asemel keskenduge ühele või kahele peamisele põhimõttele.
6. Kutsuge Vaimu lastes kõigil osaleda (vt ÕL 88:122).
7. Esitage võimas kutse tegutseda – mitte lihtsalt minna koju ja lugeda, vaid minna koju ning elada õpitu järgi.
8. Tunnistage õpetusest – tunni lõpus ja millal iganes Vaim teid õhutab.
9. Elage evangeeliumi järgi, „seadke korda” oma kodu (vt ÕL 93:43–44, 50).
10. Leidke viise õpetamise jätkamiseks läbi hetkede igapäevases elus.

VIITED

1. *Handbook 2 Administering the Church* (2010), 1.4.
2. Gary E. Stevenson, *The Ward Council—We’re All in This Together* (2014 abiorganisatsioonide koolitusvideo), annualtraining.lds.org.
3. Jeffrey R. Holland, *Learning and Teaching in the Home and the Church—the Home* (2014 abiorganisatsioonide koolitusvideo), annualtraining.lds.org.

Veelainete peal

*Ma olin anunud Taevast Isa, et ta võtaks ära
ängistuse ja meeleheite, kuid ilma nende kat-
sumusteta ei oleks ma ehk jõudnud lubatud
maale, kuhu Ta mind juhatamas oli.*

Jon Warner

Umbes kuus kuud pärast kolledži lõpetamist hakkasin kogema paanika-, ärevus- ja masendushooge. Ma ei teadnud, kust need tunded tulevad, kuid need olid tugevad ja jõuetukstegevad.

Mul oli raskusi keskendumisega. Töö juures tekitas iga uus ülesanne sellist ärevust, et ma ei suutnud paigal istuda. Minu peast jooksis läbi sada mõtet minutis ja mu süda tagus nii kõvasti, et ma kartsin, et see kargab rinnust välja. See kestis mitu päeva, ja pärast igat tööpäeva, kui koju jõudsin, varisesin ma diivanil kokku. Enne kui ma arugi sain, oli öhtu möödas ja käes uus tööpäev.

Need tunded püsisid mitu kuud, isegi pärast seda,

kui leidsin uue töökoha ja otsisin oma probleemidele professionaalset abi.

Iga hommik tööle minnes palvetasin, et saada jõudu lihtsalt päev üle elada ning naasta koju oma naise ja tütre juurde. Ma ei näinud oma võitlusele lõppu ja tihti tahtsin alla anda. Mitmeid päevi anusin ma pisarsilmil taeva abi. Ma palvetasin suurema siirusega kui kunagi varem, et Taevane Isa aitaks mul seda katsumust mõista ja eemaldaks selle minult.

Kui ma Vaimu ei tundnud, leidsin ennast pimedusse ja meeleheitesse kadununa. Kuid kui Vaim mind lootusetusest välja tõstis, leidsin ma enesekindlust edasi minna – isegi kui

ainult järgmise palveni. Ma õppisin toetuma oma Taevasele Isale rohkem kui ainult söögipalvet tehes või enne uinumist pealiskaudselt põlvitades. Selle tulemusena sain ma Tema-ga lähedasemaks.

Vintsutatud merelainetel

Keset oma ärevust ja meeleheidet lugesin ma taas kord lugu sellest, kuidas jeredlased ületasid „suurt sügavust” (Et 2:25). Ma võin vaid kujutada nende ärevust, kui nad oma pargastele astusid. Neid ootas ees küll ohtlik teekond, kuid nad teadsid, et suunduvad maale, mis on „kõikidest maadest parim” (Et 2:15).

Me loeme nende teekonna kohta:

„Ja sündis, et Issand Jumal lasi vete peal puhuda rae-vukal tuulel töötatud maa suunas, ja nõnda vintsutati neid merelainetel tuulest aetuna.

Ja sündis, et palju kordi olid nad maetud meresügavus-tesse lainevallide pärast, mis murdusid nende peal, ja ka suurte ja kohutavate tormide pärast, mida tekitas rae-vukas tuul.

.. Kui neid ümbritsesid paljud veed, hüüdsid nad Issan-da poole ja ta tõi nad taas üles vete pinnale.

Ja sündis, et sel ajal, kui nad olid vee peal, ei lakanud tuul kunagi puhumast töötatud maa suunas; ja nõnda ajas tuul neid edasi” (Et 6:5–8).

Need salmid said mulle isiklikuks. Ma tundsin, et viibin oma pargasel, kus ärevuse tuuled mind peksavad ja ma-senduse lained minu ümber kerkivad ja mind meeleheite sügavustesse matavad. Kui mind ümbritses masendus ja ma Issanda poole hüüdsin, kandusin ma pinnale, kuid siis maeti mind taas kord sügavustesse.

Ma kordan 8. salmi: „Ei lakanud tuul kunagi puhumast töötatud maa suunas; ja nõnda ajas tuul neid edasi”. Siis ühtäkki ma taipasin. Seesama tuul, mis tekitas mäekõrgu-seid laineid, mis pargaseid enda alla matsid, oli jeredlaste teekonnal samuti õnnistuseks. Ma olin anunud Taevast Isa, et ta rahustaks tuule ja lained, kuid ilma nendeta ei oleks ma jõudnud lubatud maale, kuhu Ta mind juhatamas oli.

Need salmid muutsid minu vaadet elule. Minu ärevus ja masendus olid suurendanud usaldust Taevase Isa vas-tu. Ilma tuule ja laineteta ei oleks ma Jumalat nii lähedalt tundma õppinud ja jeredlased ei olekski kunagi jõudnud lubatud maale.

Nüüdseks, paar aastat pärast seda kogemust, on minu ärevustuuled vaibunud ja minu masenduslained ei mata mind enam. Kuid kui torm peaks kunagi naasma, palun ma Issandalt abi ja olen tänulik, teades, et vaiksed mereveed ei kanna pargaseid lubatud maale. Seda teevad tormiveed. ■

Artikli autor elab Ameerika Ühendriikides Utah' osariigis.

ÄRA KAOTA KUNAGI LOOTUST

„Kuidas siis reageerida, kui teid ennast või teile kallist inimest vaevab psüühika- või meeleoluhäire? Esiteks, ärge kaotage usku Taevasesse Isasse, kes armastab teid rohkem, kui seda mõista suudate...

Jätkake ustavalt nende ajaproovile vastu pidanud jumalakartlike tegevustega, mis toovad teie ellu Issan-da Vaimu. Otsige nende nõu, kes hoiavad teie hinge-lise heaolu võtmeid. Paluge preesterluse õnnistust ja hinnake selle väge. Võtke igal nädalal sakramenti ja hoidke tugevalt kinni Jeesuse Kristuse lepituse täiustavatest töotustest...

Murtud vaimset tervist saab tervendada samamoodi nagu murtud luid ja südameid. Sel ajal, kui Jumal neid parandusi teeb, saame meie aidata kaasa sellega, et oleme halastavad ja lahked ega mõista teisi hukka.”

Vanem Jeffrey R. Holland Kaheteistkümnne Apostli Kvoorumist.
Nagu katkine anum, 2013. a sügisene üldkonverents.

PÖÖRDUMINE JA MUUTUS

Tšiilis

Esimesed ristimised leidsid aset 1956. aastal. Nüüdseks on Kirikul Tšiilis üks tempel, üheksa misjonit, 74 vaia ja peaaegu 600 000 liiget.

Néstor Curbelo

Kiriku ajaloo nõustaja, Lõuna-Ameerika lõunapiirkond

58 aasta pikkuse ajaloo jooksul on Kiriku liikmed Tšiilis näidanud suutlikkust kurssi muuta, häälestades oma elu vastavalt prohveti juhatusetele. See vaim on aidanud seal kaasa Kiriku erakordsele kasvule viimase poole sajandi jooksul. Tänapäevaks on Tšiilis peaaegu 600 000 liiget, mis teeb ühe Kiriku liikme iga kolmekümne tšiillase kohta.¹

Apostel külastab Tšiilit

1851. aastal saabus vanem Parley P. Pratt (1807–1857) Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist Valparaísosse eesmärgiga rajada seal Kirik. Kuid ei tema ega tema kaaslane rääkinud hispaania keelt, nende rahalised vahendid olid väga piiratud ja riigis puudus usuvabadus, mistõttu nad ei saanud seal Kirikut rajada.

Õpetajad ja nende neljanda klassi õpilased Kiriku sponsoreeritud koolis nimega Colegio A. D. Palmer, umbes 1966.

Vanem Pratt soovitas president Brigham Youngile (1801–1877): „Mormoni Raamat ja mõned odavad väljaanded tuleks tõlkida hispaania keelde ja trükkida ning siis avaneb tõde nendele rahvastele, kui elava preesterlusega on kaasas midagi, mida nad saavad lugeda – kirjutised, mis sisaldavad Jumala lubadusi, muistsete inimeste usku ja palveid ning kus on Jumala vägi ja Vaim, mis töötavad koos nendega, et taastada Iisraeli koda.”²

Kiriku rajamine

Vaatamata vanem Pratti varasematele püüdlustele möödus enam kui 100 aastat enne, kui Kirik alaliselt Tšiilis rajati. 1956. aastal saadeti Argentiina misjonilt vanemad Joseph Bentley ja Verle Allred jutlustama evangeliumi Tšiilis, kus oli tolleks ajaks kujunenud suurem usuvabadus. Santiagos oli neil misjonäridel Fotheringhami pere toetus, kes olid sinna kolinud Panamast ja ootasid misjonäride saabumist.

Esimesed ristimised Tšiilis leidsid aset 25. novembril 1956 Santiago maaklubi basseinis. Vanem Allred meenutab: „Läksime enne päikesetõusu maaklubisse ja pidasime palvete ja lühikeste kõnedega ristimisteenistuse. Ma astusin koos vend Garciaga vette; ma ristsin tema esimesena ja siis veel kaheksa inimest pärast teda. See oli väga eriline sündmus. See, mida me kõik tundsim, jäab alatiseks meelde. ... Need liikmed olid Tšiili Kiriku teerajajad ja ma usun, et igaüks neist jäi truuks surmani – Garcíad, Saldaños ja öde Lanzarotti.”³

Juhtide kutsumine

1959. aasta veebruaris külastas Tšiilit Spencer W. Kimball (1895–1985) Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist ja rõhutas vajadust kohalike juhtide arendamise järele. Üks esimesi kohalikke juhte oli Carlos Cifuentes, kes oli misjonijuhataja Robert Burtoni nõuandja. Vanem Julio Jaramillo, kellest sai hiljem piirkonna seitsekümmend

ja templipresident, jagas järgmist kogemust: „Ma nägin vend Cifuentest esmakordselt, kui mind pärast ristimist preesterluse koosolekule kutsuti. Kui koosolek algas, astus ta poodiumile ja ainsana hakkasid mulle tema juures silma mustad küünealused. Ma mõtlesin: „Kuidas võib selliste mustade kätega mees misjonijuhataja kõrval koosolekut juhatada?“ Siis hakkas ta kõnelema ja ma unustasin kõik muu, kui tundsin tema vaimu. Lihtsate sõnadega jagas ta meiega sügavmõttelisi põhimõtteid. Ta oli raske- tehnika mehaanik ja töötas laupäeviti pika päeva, seejärel

Tšiili Kiriku ajaloo nõustaja: „Neil koolidel Tšiilis oli suur mõju tuhandete noorte akadeemilisele ja vaimsele koolitusele ning need andsid järgnevatel aastatel jooksul oma osa juhtide ja misjonäride ettevalmistusele.⁵

Seminaride ja instituutide programm sai Tšiilis alguse 1972. aastal. Alguses osalesid õpilased koduõppe programmi kaudu ühel tunnil nädalas. Hiljem hakati tunde läbi viima tihedamini. Need programmid õnnistasid riigi noori ja aitasid neil valmistuda põhimisjonil teenimiseks. Vanem Eduardo Ayala, endine Seitsmekümne liige, oli üks esimesi

1851: Vanem Parley P. Pratt reisib Valparaísosse, kuid tal ei õnnestu rajada Kirikut Tšiilis.

► 1926: Vanem Melvin J. Ballard kuulutab prohvetlikult tunnistuste koosolekul tulevase Kiriku kasvust ja tugevusest Lõuna-Ameerikas.

► 1956: Esimesed misjonärid Joseph C. Bentley ja Verle M. Allred saabuvad Santiagosse; toimuvad esimesed ristimised.

puhastas ta oma käed ära, kuid puudulike vahendite tõttu ei suutnud kogu õli maha küürida. Sealsamas ja siis õppisin ma mitte inimeste üle välimuse järgi kohut mõistma, vaid hindama seda, millised nad tegelikult on.”⁴

Kasvava põlvkonna tugevdamine

1960ndatel ja 1970ndatel aastatel tugevdati Kirikut Tšiilis mitte ainult üha kogenenumate kohalike kiriku juhtide, vaid samuti uute ehitus- ja koolitusprogrammide kaudu. Need hõlmasid kogudusehoonete ja Kiriku koolide, seminaride ja instituutide ehitamist.

1964. aasta märtsis asutati Tšiilis esimesed kaks Kiriku omanduses algkooli. Lõpuks avati mitu kooli ja õpilaste arv kasvas 2600 õpilaseni. 1970ndate lõpus ja 1980ndate alguses muutus kooliharidus laiemalt kättesaadavaks ja Kirik teatas, et sulgeb oma koolid Tšiilis.

Haridusprogrammist rääkides märkis Eduardo A. Lamartine, endine piirkonna seitsmekümend ja praegune

Temuco usuinstituut on üks Tšiili 50 usuinstituudist.

President Gordon B. Hinckley kõneleb 48 000 Tšiili viimse aja pühale 1996. aastal Santiagos toimunud konverentsil.

seminari õpetajaid ja töötas hiljem Kiriku haridussüsteemis Tšiilis. Ta ütles: „Issand valis noored, kes meil tol ajal olid, kellest paljud on naasnud misjonärid ja heade peredega suurepäraseid juhid. .. Minu jaoks olid seminar ja instituut päästeks rasketel aegadel meie riigi jaoks ning ma olen tänulik, et mind kutsuti tööle haridussüsteemis.”⁶

Esimene vai

19. novembril 1972. aastal organiseeris vanem Gordon B. Hinckley (1910–2008), kes oli tol ajal Kaheteistkümne Apostli Kvoorumis, Santiago Tšiili vaia, mille juhatajaks sai Carlos Cifuentes.

Vaia ettevalmistamine näitas Tšiili pühade loomust ja nende soovi prohveteid järgida. Vanem Hinckley saabus Tšiilisse mitu kuud varem, et vaia organiseerida. Kuid pärast vestluste tegemist lükati see edasi. Paljud inimesed kogesid sel ajal finantsprobleeme ja mõnedel liikmetel oli raskusi kümnise seaduse pidamisega.

Vanem Hinckley selgitas: „Ma naasin kuus kuud hiljem ja vestlusi läbi viies leidsin, kuidas usk oli õitsele lõõnud. Nad käisid taas kord ausalt Issanda ees. Organiseeriti vai ja sellest ajast peale on nad kasvanud ja õitsema lõõnud.”⁷

Teerajajad piirimail

Tänaseks on Tšiili kõige põhjapoolsemas linnas Aricas kaks vaia. Gladysi ja Juan Benavidezi, Arica esimeste pöördunute lugu illustreerib teerajajate vaimu ja jumalikku mõju Kiriku asutamisel Tšiilis.

Vend Benavidez tutvus Kirikuga 1961. aastal, kui tuul mõned paberid temani kandis. „Need olid lehed ajakirjast Reader’s Digest Selections, kus oli põhjalik artikkel mormoonidest, mis kirjeldas nende elu ja tõekspidamisi,” ütles ta.

Peagi pärast seda nakatus ta tõsisesse haigusesse, mis viis ta arstiabi saamiseks Santiagosse. „Seal olles külastasin ma oma õde ja kuulsin, et temast on saanud Kiriku liige,”

jutustas ta. „Õde kutsus mind erilisele konverentsile. Kui ma alguspalvet kuulasin ja mõtles sõnu jälgisin, tundsin ma üle kogu keha suurt rõõmu ja tundsin selles ära Püha Vaimu mõju. Konverentsi lõpuks viisid misjonärid mind külastava üldjuhi, tollaegse Kaheteistkümne Kvoorumi liikme vanem Ezra Taft Bensoni (1899–1994) kätt suruma.”

Vend Benavidez läks tagasi Aricasse ja jagas saadud kogemusi oma tüdruksõbra

1973. aasta finants- ja sotsiaalkriis põhjustas sõjaväelise riigipöörde ja diktatuuri, mis kestis kuni 1990. aastani. Kuigi Tšiilis kehtib tänapäeval demokraatia, olid need kaks aastakümnet liikmetele rasked. Sõjaväelise diktatuuri vastu võitlevad grupid ründasid kogudusehooneid ja liikmeid, kuna arvasid, et Kirik esindas Ameerika Ühendriikide valitsuse huve. Vanem Ayala, tollaegne vaiajuhataja, ütles: „Me

1957: Kirikut tunnistatakse ametlikult Tšiilis.

1960: Concepciónis toimub suur maavärin; Kirik saadab humanitaarabi.

► 1961: Organiseeritakse Tšiili misjon, mille juhatajaks saab Asael Delbert Palmer.

1962: Santiagos toimub labida mulda loomise tseremonia esimese VAP kogudusehoone ehituse alustamiseks.

Gladys Aguilariga, kellest on nüüdseks saanud tema naine. Paar päeva hiljem nägi Gladys kahte misjonäri oma majast möödumas. „Me läksime kiiresti neid otsima,” ütles vend Benavidez. „1. juulil 1961. aastal saime me koos naise perega ristitud. Täna on meie lapsed ja lapselapsed Kirikus. Ma olen väga tänulik Issandale, et tuulepuhang tõi mulle informatsiooni Kiriku kohta.”⁸

Prooviperiood

1970. aasta valimistel sai presidendiks dr Salvador Allende, kes rajas marksistliku valitsuse. Kiriku liikmed pidid kannatama toidu ja meditsiinitarvete puudust, pidevat misjonäride tagakiusamist ja negatiivset meedia tähelepanu.

kohtusime üldjuhtidega ja nad ütlesid meile: „Palun olge targad ja palvetage tihti, tehke õigeid asju, et liikmed säilitaksid kogudustes korra.””⁹

Vaatamata riigi finantsraskustele ja poliitilisele vaenulikkusele, mis Tšiili ühiskonna 1980ndate algusaastatel lõhestas, kasvas Kirik kiiresti. Vahemikus 1970 kuni 1985 kasvas liikmete arv Tšiilis 15 728-lt 169 361-ni.

Santiago tempel

1980. aastal õnnistati pühasid teadaandega, et Tšiilis ehitatakse Santiagosse tempel.

Kui president Spencer W. Kimball templi krundi sisse pühitses, oli ta väga nõrk, kuid tema kohalolek näitas armastust Lõuna-Ameerika pühade vastu, kellega ta oli juba

„12-aastase noore mehe kuulsin ma evangeeliumi sõnumit ja teadsin kohe, et see on tõsi. Möödunud on nelikümmend kuus aastat, mille jooksul mind on õnnistatud tänu paljude juhtide pühendunud tööle, kes teenisid ja andsid endast parima. Õppides tundma uut põlvkonda ja nendega paljut jagades tunnen ma rõõmu ja usun, et Issand jätkab selle maa õnnistamist, kui prohvetite nägemus Tšiilist avardub.”¹²

Vanem Jorge F. Zeballos, Seitsmekümne liige Tšiilist

1959. aastast peale koos töötanud. Õde Adriana Guerra de Sepúlveda, kes sellel sündmusel õde Kimballi tõlgiks oli, ütles: „Kui ma nägin prohvetit, ingelliku näoga väikest meest, hakkasin ma nutma ega leidnud sõnu, et temaga kõnelda. See oli minu jaoks esimene kord elava prohveti kõrval viibida. Oli imeline näha minu riigis Issanda eestkõnelejat siin maa peal.”¹⁰

ümberorganiseerimist, lõpetamist ja kokkuliitmist. Ümberkorraldamine ja koolitamine olid vajalikud, kuna Kirik kasvas riigis nii kiiresti. Tema juhtimine aitas üksusi tugevdada ja valmistas Kirikut Tšiilis tulevikuks ette.

Lisaks sellele sõlmis vanem Holland Tšiilis tähtsaid tutvusi. Vanem Carl B. Pratt Seitsmekümnest, nõuandja piirkonna juhatuses, kirjeldas mõnesid neist tähtsatest suhetest:

1972: Santiagos organiseeritakse Tšiili esimene vai.

1977: Santiagos peetakse esimene piirkonna konverentsi president Spencer W. Kimballi ja teiste üldjuhtidega.

◀ 1981: Santiagosse rajatakse misjonäride koolituskeskus.

◀ 1983: President Gordon B. Hinckley pühitseb Tšiili Santiago templi.

Tempel õnnistati 1983. aastal. See oli teine tempel Lõuna-Ameerikas ja esimene tempel hispaania keelt kõnelevas riigis.

Vanem Jeffrey R. Holland Tšiilis

2002. aasta augustis määras Esimene Presidentkond kaks Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liiget juhutama Kirikut kahes piirkonnas: Vanem Dallin H. Oaks määrati Filipiinidele ja vanem Jeffrey R. Holland Tšiilisse. Vanem Hollandi teenimine ja mõju Tšiilis on mõõtmatu ja selle järelmõju jääb kestma mitmeteks põlvkondadeks.

Vanem Holland pani kõige suuremat rõhku Issanda viisil juhtimisele. Ta aitas koolitada uusi juhte ja juhtis sadade koguduste ja tosinat vaiade

Tšiili 2010. aasta maavärinale reageerides panevad Tšiili noored ja täiskasvanud programmi „Mormoonide Abikäed” raames kokku hügieenipakke.

KIRIKU KASV TŠIILIS

KIRIK TŠIILIS

Kogudusi: 622

Vaiu: 74

Misjoneid: 9

Templeid: 1 (ja veel 1 on
välja kuulutatud)

Pereajaloo keskuseid: 99

◀ 1990: Tšiilist pärit vanem Eduardo Ayala kutsutakse Teise Seitsmekümne kvoorumisse.

◀ 2002: Vanem Jeffrey R. Holland Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist kutsutakse Tšiili piirkonna juhatajaks.

▶ 2008: Tšiilist pärit vanem Jorge F. Zeballos kutsutakse Esimesse Seitsmekümne kvoorumisse.

2009: Kuulutatakse välja Tšiili Concepcióni tempel.

„Vanem Holland lõi lähedase suhte Ricardo Lagose (Tšiili presidendi) ja tema naisega; nad viisid läbi mitmeid humanitaarabi projekte. Vanem Holland õppis tundma apostellikku nuntsiust (katoliikliku paavsti diplomaatilist esindajat) ja teisi Tšiili tähtsaid isikuid.”¹¹

Usaldus tuleviku suhtes

Vanem Parley P. Pratt ja vanem Jeffrey R. Hollandi püüdlused, esimeste Santiagosse saabunud misjonäride ohverdused, selliste juhtide nagu Carlos Cifuentes ja teiste Tšiili esimeste teerajajate pühendumine koos sadade tuhandete poole sajandi jooksul Kirikuga liitunud inimeste ühine usk ja pühendumine on ehitanud Kirikule Tšiilis kindla aluse. Tänapäevaks on see riik koduks templile (välja on kuulutatud veel teise templi ehitamine), misjonäride koolituskeskusele, üheksale misjonile ja 74 vaiale. Vaimse töö – kutsuda kõiki Kristuse juurde tulema – tulevikul pole piire. ■

VIITED

1. Deseret News 2013 Church Almanac, lk 454.
2. Autobiography of Parley P. Pratt, toim Scot Facer Proctor ja Maurine Jensen Proctor, 2000, lk 504.
3. Verle Allredi tsitaat Néstor Curbelo teoses „LDS in South America: Chile Sur”, 1. köide, 2008, lk 6.
4. Julio Jaramillo tsitaat Néstor Curbelo teoses „LDS in South America: Chile”, 1. köide, 2006, lk 4–5.
5. Eduardo Adrian Lamartine Aguila. Autorile esitatud ajalooline kokkuvõte, nov 2013.
6. Eduardo Ayala tsitaat Néstor Curbelo teoses „LDS in South America: Chile”, 1. köide, 2006, lk 44–45.
7. Gordon B. Hinckley tsitaat Rodolfo Acevedo A. teoses „Alturas Sagradas: Templo de Santiago de Chile”, lk 100.
8. Néstor Curbelo. Blossoming in the Desert. – Church News, 9. nov 1996, lk 8–9.
9. Eduardo Ayala tsitaat Néstor Curbelo teoses „LDS in South America: Chile”, 1. köide, 2006, lk 33.
10. Adriana Guerra de Sepúlveda tsitaat Néstor Curbelo teoses „LDS in South America: Chile”, 2006, lk 16.
11. Carl B. Pratt tsitaat Néstor Curbelo teoses „Colombia: investigación histórica”, 1. köide, 2010, lk 16.
12. Jorge F. Zeballos, kiri autorile, jaan 2014.

Carol F. McConkie

Esimene nõuandja Noorte
Naiste üldjuhatuses

JULGUS **VALIDA** KOMBEKUS

Mida võime õpetada oma poegadele ja tütardele, et aidata neil leida julgust valida kombekus maailmas, mis pilkab neid vooruslike valikute pärast?

Miks on kombekus nii tähtis? Miks hoolib Issand seeliku pikkusest, dekoltee avarusest või T-särgist? Mina olen viie tütre ja kahe poja ema ning nagu te võite endale ette kujutada, tuleb meie kodus ikka ette jutuajamisi kombekusest. Kuid aastate jooksul olen õpinud, et kõige paremini õpetatakse kombekust õpetuse jagamise ja positiivse eeskujuga. Õpetus aitab meie lastel mõista, miks kombekus nii tähtis on, ja meie eeskuju näitab rõõmsal viisil õnnistusi, mis kombekusest tulevad.

Mis on kombekus?

Kombekus on Jumala antud põhimõte, mis aitab meil surelikkuses õppida oma kehaga õigesti ümber käima. Raamatus „Usule truu” on kombekuse kohta öeldud, et „kombekus tähendab tagasihoidlikku ja viisakat riietumist, välimust, kõnepruuki ja käitumist”.¹ Kombekus ei ole edev ega uhkeldav. Kombekad inimesed ei kasuta oma keha ega käitumist selleks, et saada maailma heakskiitu või tõmmata tähelepanu enda tegelikele või oletatavatele saavutustele või ihaldatavatele omadustele.

Palun pidage meeles, et kombekuse põhimõtted, mida siin jagan, käivad nii meeste kui naiste, poegade kui tütarde kohta, ja pidage meeles, et kui me õpetame kombekust ja näitame head eeskujut, ei mõista me hukka neid, kes otsustavad kanda lühikesi seelikuid või vikerkaare värvi juukseid ja palju hiilgavaid rõngaid.² Me oleme alati eeskujuks empaatiavõimest ja kristlikust armastusest inimeste vastu, jäädes ise samas ustavaks Issanda standarditele.

Ma tunnistan, et valikud, mida me teeme kombeka riietumise ja käitumise osas, saadavad võimsa sõnumi selle kohta, et me mõistame Jumala poegade ja tütarde olemust ja oleme otsustanud seista pühades paikades.

Ma armastan seda pühakirjakohta: „Eks te tea, et te olete Jumala tempel ja et Jumala Vaim elab teie sees? .. Jumala tempel on püha ja seesama olete teie” (1Kr 3:16–17). Meie keha on meie vaimu tempel. Sellesse keha templisse kutsume me Püha Vaimu kaasluse. Ma usun, et kui me otsustame kanda kombekaid riideid ja käitume kombekalt, siis kanname me oma tunnistust Jumalast, Igavesest Isast, ja Tema Pojast Jeesusest Kristusest ja elame sellele vastavalt. Me tunnistame oma füüsilise välimuse kaudu, et me oleme Kristuse jüngrid ja elame Tema evangeeliumi järgi.

Miks on kombekus tähtis?

Me elame maailmas, kus on head ja halba ning füüsilist keha võib kasutada kas õigemeelsetel või kurjadel eesmärkidel. Kuid me teame, et meie hinnalised kehad on Jumala and meist igaühele. Meie kehad on pühad. Vanem David A. Bednar Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist õpetas: „Nende puhul, kes teavad ja mõistavad päästmisplaani, tähendab keha rüvetamine mässamist (vt Mo 2:36–37) ning oma tõelise identiteedi eitamist Jumala lastena.”³ Meie otsustame oma keha eest hoolt kanda ja seda kaitsta, et me võiksime olla tööriistadeks Jumala käes Tema suurte eesmärkide täideviimisel (vt Al 26:3). Kui me soovime seista Päästja

eest ja teha Tema tööd, peame endalt küsima: „Kui Päästja seisaks meie kõrval, kas me tunneksime ennast oma riietuses hästi?”

Kombekas riietus, välimus, mõtted ja käitumine on tunnistus sellest, et me mõistame tehtud lepinguid, mis meid õnnistavad, kaitsevad ja aitavad meil valmistuda tagasi Tema juurde pöördumiseks. Kui me ristitud saime, astusime me maailmast välja ja sisenesime Jumala kuningriiki. Meie jaoks peab kõik teisiti olema. Vanem Robert D. Hales Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist õpetas: „Kui me teeme valiku olla Tema kuningriigis, siis eraldame, kuid ei isoleeri ennast maailmast. Meie riietus on kombekas, meie mõtted ja keelekasutus puhtad.”⁴

Kombekuse põhimõte aitab hoida meid turvaliselt lepingurajal, mis viib meid Jumala juurde. Kombekus riietuses, välimuses, mõtetes ja käitumises aitab meil teha ja pidada pühased templilepinguid. Et Aadamat ja Eevat õnnistada ja kaitsta, andis ta neile nahast rõivad, et neid riietada, enne kui Ta nad aiast välja saatis. Samamoodi on Jumal andnud meile surelikkuses lepinguriided, mida sümboliseerib meie püha templipesu.

Mis on kombekuse õnnistused?

Mida võime õpetada oma poegadele ja tütardele, et aida ta neil leida julgust valida kombekus maailmas, mis pilkab neid puhaste ja vooruslike valikute pärast? Kas nad näevad meid kasutamas oma keha tähelepanu saamiseks või Jumalale au toomiseks?

Kombekad mõtted, sõnad, välimus ja käitumine aitavad meil saada kolm väge andvat ja õilistavat õnnistust.

1. Kombekus kutsub kohale Püha Vaimu pideva kaasuse. Vanem Hales õpetas: „Kombekus on elementaarne, et olla Vaimu vääriline.”⁵

Aidakem oma lastel mõista, et nad ei taha teha midagi, mis keelaks neile „sõnuleletamatu Püha Vaimu anni” (ÕL 121:26). Aidake neil teada, et Tema püha kaaslusega käivad

kaasas hinnalised ja vägevad vaimsed annid. Jumal on lubanud: „Ma annan sulle osa oma Vaimust, mis valgustab su meelt, mis täidab su hinge rõõmuga; .. tänu sellele sa saad teadma kõiki asju, mida iganes sa minult soovid minusse uskudes, mis puutuvad õigemeelsuse asjadesse, usuga, et sa saad” (ÕL 11:13–14). Teadmised, tarkus ja tunnistus; rõõm, rahu ja õnn – need on mõned suured õnnistused, mida võime lubada oma lastele, kui kutsume neid elama kombekalt ja olema Püha Vaimu väärilised.

Üks katsumus kombekalt riietumisel on tõsiasi, et moed ja ühiskondlikult vastuvõetav käitumine muutuvad pidevalt. Issanda standardid ei muutu kunagi. Õpetage noortele meestele ja noortele naistele, et nad kuulaksid Vaimu, tehes otsuseid, mida selga panna, öelda ja teha. Kui nad elavad Vaimule lähedal, ei ole neil vajadust olla nagu maailm.

Meie lapsed on saanud Püha Vaimu anni ja nad edenevad lepingurajal, mis viib templisse ja juhatab tagasi Jumala juurde. Neil on vaja meie kinnitust ja eeskujut, et elades Püha Vaimu vääriliselt saavad nad juhatust, kaitset, lohutust ja nad puhastatakse.

2. Me võime oma poegadele ja tütardele õpetada, et kombekas välimus ja käitumine aitavad kaitsta meid maailma hävitavate mõjude eest. Üks kõige petlikum relv, mida meie vastu kasutatakse, on ühiskondlikult aktsepteeritud

Õpetage noortele meestele ja noortele naistele, et nad kuulaksid Vaimu, tehes otsuseid, mida selga panna, öelda ja teha. Kui nad elavad Vaimule lähedal, ei ole neil vajadust olla nagu maailm.

hoiak, et kõlbelisus on vanamoodne. Kombekus on kaitse selliste kurjade mõjude vastu ja kõlbelisuse ja vooruse kaitse. Loe neid sõnu raamatukesest „Sulle, noor”: „Enne abielu ära .. tee ka midagi .., mis äratav seksuaalseid tundeid.”⁶ Siivutu välimus ja käitumine äratavad tihti seksuaalseid tundeid ja lõhuvad barjääre ning kutsuvad esile suuremat kiusatust rikkuda kõlbelise puhtuse seadust.

Vanem Hales õpetas: „Kombekus on puhaste ja vooruslike mõtete ja tegude keskmeks. Kuna see juhib ja mõjutab meie mõtteid, käitumist ja otsuseid, on kombekus meie olemuse keskmeks.⁷ Õpetage kombekust ja olge eeskujuks, et aidata meie noortel meestel ja noortel naistel valmistuda kaitsma oma eluloomise väge. Aidake neil pidada abikaasade vahelisi armastuse väljendusi pühana ja hoida neid abielu jaoks.

3. Kombekus laseb meil seista „Jumala tunnistaja[tena] igal ajal” (Mo 18:9). Päästja õpetas: „Hoidke oma valgus

kõrgel, et see võiks paista maailmale! Vaadake, mina olen see valgus, mida te peate kõrgel hoidma” (3Ne 18:24). Meil on jumalik mandaat olla maailmale majakaks, näidata rõõmu, mis tuleb evangeeliumi järgi elamisest, õpetada õigemeelsust ja ehitada Jumala kuningriiki maa peal. Igaüks meist peegeldab Kristuse valgust, kui me oleme kombekad ja puhtad ning peame kinni käskudest. Kombekus näitab meie tunnistust Päästjast ja Jeesuse Kristuse evangeeliumist.

Kui kaunid ja õnnistatud on inimesed, keda juhib Püha Vaim, kes kaitsevad ennast ilmalikkuse eest ja seisavad Jumala tunnistajana maailma ees. Ja õnnistatud on nemad, kes on eeskujuks ja õpetavad kombekuse õpetust kõigile Siioni poegadele ja tütardele.

Kuna me oleme teinud lepingu järgida Päästjat ja soovi-me saada oma ellu Tema lepituse õnnistuste täiust, lähevad meile tegelikult korda vaid ühed riided. Moroni kirjutab: „Ja ärka ning tõuse põrmust, .. jah, ja pane selga oma ilusad riided, oo Siioni tütar; .. et Igavese Isa lepingud .. võiksid saada täidetud” (Mn 10:31).

Need ilusad riided on õigemeelsuse rüü, mida kannavad need, kes peavad kinni oma lepingutest. Kas me valmista-me oma lapsi ette panema ülle need ilusad riided?

Ma tunnistan, et päästmine on Kristuses, ja kõigil, kes peavad kinni oma lepingutest, „on siis täiuslik teadmine nende rõõmust ja nende õigemeelsusest, olles rietatud puhtusega, jah, nimelt õigemeelsuse rüüga” (2Ne 9:14). ■

2. mail 2013 peetud kõnest Brigham Youngi Ülikooli naiste konverentsil.

VIITED

1. Usule truud: evangeeliumi teatmik, 2004, lk 71.
2. Vt Jeffrey R. Holland. Israel, Israel, God Is Calling, Kiriku Haridussüsteemi pühalik koosolek. 9. sept 2012, cesdevotionals.lds.org.
3. David A. Bednar. Me usume, et tuleb olla .. kõlbeliselt puhtad, 2013. a kevadine üldkonverents.
4. Robert D. Hales. The Covenant of Baptism: To Be in the Kingdom and of the Kingdom. – Liahona, jaan 2001, lk 8.
5. Robert D. Hales. Modesty: Reverence for the Lord. – Liahona, aug 2008, lk 18.
6. Sulle, noor, 2011, lk 36.
7. Robert D. Hales. Liahona, aug 2008, lk 19.

MINU PALVE PÕHJAMERES

Kui ma olin 17-aastane, elasime me ühel Lõuna-Norra saarel nimega Andabeløy. Minu isa liitus Andabeløyl Kirikuga ja mind ristiti meres.

Ma olin siis kalamees ja laeva tüürimisel kogenud. Minu isa andis minu hoolde meie veetakso teenuse, mida kohaliku piirkonna elanikud kasutasid.

Ühel päeval 1941. aastal saime telefonikõne arstilt Flekkefjordist, meist põhja pool. Üks naine, kes elas kahe tunni paadisõidu kaugusel, vajas kiiret arstiabi. Dr. Hoffman palus, et ma teda naist vaatama viiksin, kuid

minu vanemad muretsesid Põhjameres möllava tormi pärast. Me otsustasime palvetada ja paluda Taevaselt Isalt nõu. Me saime vastuse, et ma peaksin teekonna ette võtma.

Kui ma Trygi, oma 10 meetrise kalalaeva merevette juhtisin, oli ilm halb ja lained suured. Pärast arsti peale võtmist sõitsin ma fjordist läbi avamerele. Me pidime sõitma kogukonda, mis asus Listast põhja pool Norra kivisel lõunarannikul, mis on kuulus oma tormise ilma ja laevahukude poolest.

Ma tüürisin läbi tormi, kuni

jõudsime kivise, 12 meetri laiuse merekääruni, mis viis meid meie sihtpunkti. Vastu kivisid löövad lained olid nii kõrged, et ma ei suutnud laeva läbi merekäärude juhtida.

„Mida me tegema peaks?“ küsis arst läbi tugeva tuule.

„Me peame selle üle palvetama,“ vastasin ma.

Ma peatusin ja palvetasin, paludes Taivaselt Isalt juhiseid. Kohe, kui olin aamen öelnud, tuli mulle selge vastus. Ühtäkki meenus mulle ühe vana kaluri jutustus. Ta oli samas kohas suure tormi käes kala püüdnud ega

saanud tagasi randa. Kui ta tormi vaibumist ootas, märkas ta lainete liikumises mustrit. Igale kolmele suurele lainele järgnes lühike paus – mis oli küllalt pikk, et ta sai merekääru sisse sõita.

Ma olin siinkandis tihti kalastanud, aga ei olnud lainetes mingit mustrit märganud. Sellest hoolimata sõitsin ma laevaga merekääru ette, kus me ootasime ja vaatasime, kuidas kolm suurt lainet mööda tormasid. Ja sellele järgneski ootamatu paus. Ma libistasin laeva edasi üle sisemise lahe tasase vee ja viisin dr Hoffmani

Lained olid nii kõrged, et ma ei suutnud laeva läbi merekääru juhtida.

turvaliselt kaldale. Ta kiirustas haige naise juurde, samal ajal kui mina laeval ootasin, tänulik selle eest, et Taevane Isa oli mu palvele vastanud.

Kui arst tunni aja pärast naasis, kuulutas ta: „Me päästisime ta elu!”

Tundes kergendust sellest uudisest ja paranenud ilmastikuoludest, juhtisin laeva ilma probleemideta koju.

Ma tunnistan, et kui meil on abi vaja, peaksime me palvetama. Ma tean, et Taevane Isa vastab. ■

Olaf Thorlief Jensen, Ameerika Ühendriigid, Utah' osariik

TA ARMASTAB TEID

Ma istusin Tennesseees Memphise templi pühitsemisel seestiliselt ruumi nurgas oreli juures. President James E. Faust (1920–2007), kes teenis aastatel 1995 kuni 2007 Esimese Presidentkonna liikmena, oli tulnud templit pühitsema. Koos mitmete teiste juhtidega istusid nad mikrofoniga taga. Kohalik Kiriku koor tuli rivis sisse ja seisis nende selja taha.

Noor naine, kellele ma külastusõpetust tegin, laulis kooris. Kogu koosoleku jooksul palvetasin ma, et ta võiks saada vastuse, mida lootis leida. Ta oli mulle usalduskatte all avaldanud, et tuli templi pühitsemisele selleks, et teada oma olukorda Issanda ees. Ta oli minevikus tõsiselt

patustanud ja kuigi ta oli meelt parandanud, oli tal ikka veel raske enast hästi tunda või isegi tunda end hästi kooris lauldes.

Ma vaatasin ainiti president Fausti, tundes, et Issanda esindajana Esimesest Presidentkonnast peaks ta suutma midagi ette võtta. Kuid kuidas võin ma talle asjast teada anda ja mida ta teha saaks? Pärast koosolekut pidi ta ruumist lahkuma samamoodi, kui oli sisenenud, ilma sissejuhatuseta, ilma, et ta kellegagi räägiks või kellegi kätt suruks. Ma mõistsin, et tal oli palju tegemist ja ta pidi järgmisesse paika reisima, kuid sellest hoolimata ma palvetasin.

President Faust, sügavalt oma mõtetes, vaatas mõnda aega minu poole, kulm kortsus. Kui koosolek lõppes, oli tema nägu täis rõõmu ja valgust.

Ta vaatas taas kord minu poole, tõusis siis ühtäkki püsti, pööras ringi ja sirutas oma käe nii kaugele välja, kui see ulatus. Ta osutas otse minu sõbrale. Siis ütles ta kindlalt ja väljult: „Issand armastab sind!”

President Fausti žest oli väike ja lihtne, kuid ometi nii võimas, et võis tulla ainult läbi Püha Vaimu, kes ütles talle seda, mida mina ei suutnud. Need vähesed sõnad õnnistasid minu sõpra ja tugevdavad jätkuvalt minu usku sellesse, et Issand on teadlik meie elust ja „et väikeste ja lihtsate asjadega saadetakse korda suuri asju” (Al 37:6). ■

Alice Victoria Weston-Sherwood, Ameerika Ühendriigid, Arkansase osariik

VÄGA AHVATLEV MÜRK

Kui ma esiuksest välja astusin, et postkastist ajalehte tuua, avanes mulle ebameeldiv vaatepilt. Ööjooksul oli muru ja kõnnitee vahelisse prakku tekkinud punane tulisipelgate pesakuhil.

Kuigi me ei olnud koos mehega kaua Ameerika Ühendriikides Texase osariigis elanud, teadsin ma isiklikust valulikust kogemusest, et nad olid oma hüüdnime saanud põletava hammustuse, mitte värvi järgi. Ma suundusin garaaži, kus me hoidsime putukatõrjevahendeid. Lugesin sildilt juhiseid.

Seal oli kirjas: „[See putukatõrjevahend] on väga ahvatlev tulisipelgatele. Nad viivad selle oma kuhja, söödavad seda oma emasisipelgale ja terve nende koloonia sureb.” Juhiste kohaselt pidin puistama graanuleid sipelgapesasse ja selle ümber. Ülejäänud töö teeksid ära sipelgad ise.

Ma olin selle suhtes skeptiline. Tulisipelgad paistsid olevat päris targad, kui suutsid ühe ööga nii kõrge pesa ehitada. Ma kahtlesin, kas nad salamürgi lõksu langevad, kuid puistasin seda siiski nende pesasse.

Veidi aja pärast nägin tervet kuhja elavalt sagimas. Veidi maad eemal kummardusin, et näha, mida nad teevad. Nad olid nii elevil, nagu oleks

taevast mannat sadanud. Sipelgad kandsid valgeid graanuleid ja üksteist ümber lükates püüdsid mürki oma pessa viia.

Ma jälgisin seda hirmunud imestusega. Nad viisid vabatahtlikult mürki oma koju. Tuli välja, et sõnad „väga ahvatlev” ei olnud sugugi liialdatud. Putukatõrje firma oli mingil viisil suutnud muuta midagi väga halba – isegi surmavat – nende jaoks ahvatlevaks.

Ma polnud kunagi näinud silmatorkavat näidet, kuidas midagi halba pannakse näima heana. See pani mind mõtlema, kuidas Saatan teeb sedasama. Mulle pakkus lohutust teadmine, et kuigi ta võib oma jäledat mürki minu kodu ümber puistata, ei saa ta seda mu koju sisse tuua, kui ma ise tal seda teha ei luba. Kuidas ma võin seda oma kodust eemal hoida?

Mulle meenus üks minu lemmikpühakirjakoht: „Sest vaata, Kristuse Vaim on antud igale inimesele, et ta võiks eristada head halvast.” Selle Vaimuga, selgitas Mormon, võime „teada täiusliku teadmise”, kas midagi on Jumalast või Saatanast (Mn 7:16).

See kogemus näha surmale määratud sipelgaid täitis mind tänulikkusega, et meie koos abikaasaga võisime otsustada ja kindlalt teada, kas lubada

midagi meie koju või mitte. Meie töö on õpetada oma lapsi järgima Kristuse Vaimu, et ka nemad võiksid sellega kokku juhtudes mürgi ära tunda.

Kui ma seal kummardades vaatasin, kuidas putukad iga viimasegi graanuli oma pessa kandsid, töötasin ma, et teen kõik, et mürki enda kodust eemal hoida. ■

Alison L. Randall, Ameerika Ühendriigid, Utah’ osariik

Juhiste kohaselt pidin puistama graanuleid sipelgapesasse ja selle ümber. Ülejäänud töö teeksid ära sipelgad ise.

Seistes OMA tõekspidamiste eest

Me elame maailmas, kus paljud arvavad, et halb on hea ja hea on halb ja me peame seisma hea eest. Järgmisena on ära toodud tunnistused noortelt täiskasvanutelt, kes seisid oma tõekspidamiste eest. Nad ei vaielnud ega reageerinud viha ega vaenulikkusega. Nad näitasid üles „nii julgust kui viisakust”¹ ja selle tulemusena tugevdasid teisi (vt 3Ne 12:44–45).

MINU VEND KEELDUS ŠAMPUST JOOMAST

Prantsusmaal on sõjaväes teenimine kohustuslik. Minu 20- aastane noorem vend Loïc otsustas astuda reservohvitseride kooli, et saada leitnandiks. Kooli lõpetamisel toimus uute ohvitseride vande andmise tseremoonia. Igaüks kordas rügemendi tunnuslauset ja jõi seejärel klaasi šampust, mille sees oli roos (ka roos söödi ära). See traditsioon sai alguse Napoléon Bonaparte'ist ja sellest ajast peale on selles osalenud iga ohvitser.

Loïc ütles kolonelile, et tema usupõhimõtted ei luba tal alkoholi juua. Jäi ne vaikus järgnes Loïc'i palvele, et tema jaoks erand tehtaks. Kolonel tõusis. Selle asemel, et sundida Loïc'i šampust jooma, õnnitles ta teda survest hoolimata põhimõttekindlaks jäämise eest ja ütles, et on uhke, et selline ausameelne mees tema rügementi tuleb. Nad vahetasid šampuse välja ja Loïc osales vande andmise tseremoonias.

Pierre Anthian, Prantsusmaa

MIND KUTSUTI METSIKULE PEOPLE

Pärast kolledžit töötasime koos minu õe Grace'iga ühes firmas koos mitme teise viimse aja pühaga. Meie tööandjad ei olnud Kiriku liikmed. Kui mu õde kihlus, planeeris meie tööandja talle üllatustüdrukuteõhtu. Ma lootsin, et tööandja austab meie käitumisnorme, kuid selle asemel tellis ta alkoholi, meestantsija ja skandaalse video.

Enne tüdrukuteõhtut tundsin ma Püha Vaimu sosistust, mis julgustas mind oma ülemusele meie käitumisnorme meelde tule-tama. Ma võtsin oma Noorte Naiste medaljoni tugevasti pihku ja mõtlesin kõigile püüdlustele ja ohverdustele, mida olin Noorte Naiste programmis teinud, et oma „Isikliku arengu“ programmi lõpetada. Ma palusin, et saaksin juhatust seista ka seekord püstipäi. Ma saatsin oma tööandjale sõnumi, milles rääkisin oma muredest, kartes, et ta solvub. Sellest hoolimata oli minu suurimaks sooviks Taevasele Isale meele järele olla.

Kui pidu algas, ei rääkinud minu ülemus minuga ega isegi naeratanud mulle. Kuid ta tühistas tantsija ja video tellimused.

Peole järgnenud päevadel ei rääkinud ega naernud minu ülemus minuga, nagu ta enne pidu oli teinud. Kuid ma tundsin end hästi, sest teadsin, et Jumal oli minu käitumisega rahul. Umbes nädal hiljem normaliseerus minu suhe ülemusega. Ma tean, et Jumal pehendas tema südant ja aitas tal mõista, et ma elasin oma uskumuste järgi.

Lemy Labitag, Filipiinid, Cagayan Valley

MA KUULSIN KLASSIS HALBA KEELEKASUTUST

Kui ma olin 18-aastane, õppisin õmblemist. Ühel päeval hakkasid minu kõrval istuvad tüdrukud vanduma. Ma ei teadnud, kas peaksin neid ignoreerima, et konflikti ära hoida, või oma käitumisharjumuste eest seisma ja paluma neil vandumine lõpetada. Lõpuks ütlesin ma nii viisakalt kui võimalik: „Vabandage mind, kas te võiksite mitte vanduda?”

Kõige suurem tüdruk vaatas mulle altkulmu ja ütles: „Me räägime nii, kuidas tahame.”

Ma vastasin: „Kas te tõesti peate vanduma? See on mulle väga solvav.”

Tüdruk nähvas vastu: „Siis ära kuula.”

Ma hakkasin endast välja minema ja ütlesin: „On raske mitte kuulata, kui te nii kõvasti räägite.”

Tüdruk nähvas jälle: „Saa üle.”

Ma andsin alla. Ma olin tüdrukute peale pahane, kuid veelgi pahasem enda peale. Ma ei suutnud uskuda, et lubasin endal nendega vihaselt rääkida. Tüdrukud vandusid edasi ja nüüd olime me kõik pahased.

Kui ma olin maha rahunenud, märkas, et tüdrukutel oli oma õmblusmasinaga raskusi. Ma teadsin, mis masinal viga oli, sest mul endal oli varem sama probleem olnud. Nii ma siis näitasin neile, kuidas viga parandada. Ma nägin, kuidas kõige suurema tüdruku näoilme muutus. „Hei,” ütles ta, „anna meile andeks.” Ma ei suutnud uskuda, et ta vabandas. „Mina vabandan ka,” ütlesin talle. „Ma ei oleks tohtinud niiviisi vihastuda.”

Ma läksin tagasi oma õmblusmasina juurde ega kuulnud enam ühtegi vandesõna. See kogemus õpetas mulle, et meie sõnad ei pruugi alati teisi muuta, kuid lahkus ja teenimine suudavad seda tihtipeale teha.

Katie Pike, Ameerika Ühendriigid, Utah' osariik

MA KAITSE SIN MISJONIL TEENIMIST

Ma liitusin Kirikuga 19-aastaselt. Ma olin kolmest pojast teine ja ainukene viimse aja püha oma perekonnas. Peagi pärast ristimist hakkasin ma tundma soovi misjonil teenida. Aasta pärast ütles Vaim mulle, et ma peaksin minema. Ma rääkisin oma emaga, kes tundis, et misjonile minemine ei ole õige. Ma lükkasin selle veel üheks aastaks edasi, kuid soov misjonil teenida ei jätnud mind maha. Selle aasta jooksul uurisin ma pühakirju, panin raha kõrvale ja valmistasin ette oma misjonipaberid, käisin arstlikus kontrollis ja kui kõik oli tehtud, ootasin Issandat. Ei läinud kaua, kui sain kutse teenida Brasiilias Campinase misjonil.

Mu vanemad olid sellele ikka veel vastu. Ma paastusin ja palvetasin avalikult, rääkides Taevasele Isale kõikidest oma hirmudest. Ma palusin, et ta puudutaks minu maise isa südant. Seda Ta ka tegi. Minu üllatuseks osales mu isa hüvastijätkupeol, mille mu sõbrad organiseerisid minu lahkumisele eelneval laupäeval. Ja sel esmaspäeval viis mu isa mind lennujaama.

Misjonil ajal tundsin ma evangeeliumi kuulutades Jumala armastust. Mu ema ei lakanud minu ema olemast, ja kui koju naasin, oli ta esimene, kes mind kallistas.

Ma õppisin, et misjonil teenimine on midagi enamat kui pelgalt kohustus. See on au ja imeline kasvamise ja õppimise aeg.

Cleison Wellington Amorim Brito, Brasiilia, Paraíba

MA JAGASIN OMA TUNNISTUST JUMALAST

Esimese kursuse õpilasena meie riigi parimas ülikoolis tundsin ma tugevat survet anda endast parim. Mind hakati taga kiusama ja ma hakkasin oma evangeeliumi tõekspidamistes kahtlema, kuna paljud minu professorid seletasid laialt seda, mida nad reaalsuseks nimetasid. See mõjutas mitmeid minu klassikaaslasi. See keskkond muutis kristlike väärtuste järgi elamise raskeks. Ma kaalusin kooli pooleli jätmist, kuid leidsin, et oleks parem edasi õppida. Ma mõtlesin endamisi, et kuna siia ülikooli võeti vastu vaid vähesed valitud ja nende seas oli vaid käputäis viimse aja pühasid, siis peaksin ma jääma ja tõe eest seisma.

Mu bioloogia professor, kes ennast ise ateistiks kutsus, õpetas teadust ilma igasuguse usuta ülimasse Loojasse. Kuid mida rohkem ma tema õpetusi kuulsin, seda rohkem kinnitasid need mulle, et on olemas Kõrgem Olend, Jumal, meie Isa, kes kõik need asjad on loonud. Teised vaidlesid, et see idee on absurdne. Meie vaidlused muutusid teravamaks. Ma soovisin kätt tõsta ja selgitada, et uskusin Jumalasse kui Loojasse.

Saabus aeg kommentaaride jagamiseks. Selles koolis oli normiks, et kommentaaride peale käsi plaksutati, karjuti või halvaks-panevalt hüüti. Ma seisin julgelt ja ütlesin vastaspoolele lihtsalt: „Jumalasse uskumine ei pruugi teile hetkel olla mõistetav, kuid tuleb aeg, mil te seda sama selgelt mõistate kui mina praegu.“

Sellest ajast peale ei hüüdnud enam keegi halvaks-panevalt, kui ma oma tõekspidamiste eest seisin. Sellest ajast peale edenesin ma nii akadeemiliselt, sotsiaalselt kui vaimsel. Ma hakkasin aktiivselt tudengite üritustest osa võtma ja mind valiti mitmesse kooli ametisse.

Ma õppisin, et isegi vaid ühel korral oma tõekspidamiste eest seismisel on suur mõju meie otsustele tulevikus.

Vince A. Molejan noorem, Mindanao, Filipiinid

VIIDE

1. Jeffrey R. Holland. Jüngriks olemise hind ja õnnistused, 2014. a kevadine üldkonverents.

Minu kokku põimunud TUNNISTUS

Ivy Noche

Misjonärid õpetasid minu perele evangeeliumi meie kodus Singapuris. Minu isa ei liitunud Kirikuga, kuid minu ema liitus. Ta õpetas meile Jeesusest Kristusest ja Tema evangeeliumist. Isegi lapseas rääkisid uhkelt oma sõpradele, et olen viimse aja püha.

Ma usaldasini alati oma ema õpetusi. Kuid kui ma nooreks täiskasvanuks sain, küsisid misjonärid minu käest, mitu korda ma olin Mormoni Raamatut lugenud. Minult oli seda küsimust ka varem küsitud, kuid seekord mõistsin, et kuna ma polnud Mormoni Raamatut lugenud, ei teadnud ma, kas see on tõsi.

Ümberlökkamatu tõsiasi

Ma ei saanud enam eirata ümberlökkamatut tõsiasja, et Jeesuse Kristuse

Minu jaoks on Jeesuse Kristuse evangeeliumi ja Mormoni Raamatu tõde omavahel põimunud. Kui evangeelium on tõde, siis on seda ka Mormoni Raamat.

evangeeliumi ja Mormoni Raamatu tõde on omavahel põimunud. Kui evangeelium on tõde, siis on seda ka Mormoni Raamat. Kuna ma ei teadnud, kas Mormoni Raamat on tõsi, kahtlesin nüüd kõiges, mida ma uskuma olin hakanud. Minu pead täitis segadus ja küsimus „Kas Mormoni Raamat on tõsi?“ püsis minu südames.

Minu kasvav suhe Päästja Jeesuse Kristusega tekitas samuti minus soovi tõde teada saada. Päev, mil mõistsin, et ilma Mormoni Raamatut tõsiselt lugemata ei või ma Jeesusest Kristusest rohkem teada saada, oli päev, mil soovisin üdini teada, kas see raamat on tõsi.

Kutsutud õpetajaks

Ma palusin juhatast. Sel ajal kutsus minu koguduse juhataja mind evangeeliumi õpetuste klassis Mormoni Raamatut õpetama. Ma võtsin kutse vastu, kuna tundsin, et see võib olla Issanda vastus, et aidata mul teada tõde Mormoni Raamatu kohta ja saada Päästjale lähemale.

Õpetamine oli raske. Pärast paari esimest pühapäevast õpetust mõistsin ma, et ei saa Mormoni Raamatut

efektiivselt õpetada enne, kui ma sellesse usun.

Lood avanesid peatükkide kaupa

Ma hakkasin iga nädal Mormoni Raamatut uurima ja leidsin peagi loetust rõõmu. Mormoni Raamatu lood avanesid peatükkide kaupa ja töid mind Jeesusele Kristusele lähemale.

Ma lugesin Kristuse sünnist, mida Nefi ilmutuses nägi:

„Ja ma nägin Naatsareti linna, ning Naatsareti linnas ma nägin ühte neitsit, ja ta oli ülimalt kena ja valge. ...

Ja [ingel] ütles mulle: Vaata, neitsi, keda sa näed, on liha järgi Jumala Poja ema” (1Ne 11:13, 18).

Ma lugesin õnneplaanist ja sain teada, et meie päästmiseks on vajalik usk Jeesusesse Kristusesse. Amulek õpetas:

„Ma tean, et Kristus tuleb inimlaste sekka, et võtta enda peale oma rahva üleastumised, ja et ta lepitab maailma patud; sest seda on rääkinud Issand Jumal.

... Sest vastavalt Igavese Jumala suurele plaanile tuleb teha lepitus või muidu peab kogu inimkond

vältimatult hukkuma” (Al 34:8–9).

Ma lugesin Jeesuse Kristuse teenimisest Tema teiste lammaste juures iidsel Ameerika mandril ja teadsin, et Tema on kõikide rahvaste Jumal. Ta ütles nefilastele: „Teie olete need, kellest ma ütlesin: Mul on ka teisi lambaid, kes ei ole sellest karjast; ka nemad ma pean tooma ja nad saavad kuulda minu häält, ja siis on üks kari ja üks karjane” (3Ne 15:21).

Minu tunnistus tuli tasapisi

Mormoni Raamatut lugedes muutus minu usk Jeesusesse Kristusesse eredamaks ja minu arusaamine Tema plaanist avarerus (vt Al 32:28).

Ma tunnistan, et Mormoni Raamat on meie usundi päiskivi. Püha Vaim on mulle ilmutanud, et Joseph Smith on tõeline prohvet, kes taastas Jumala Kiriku maa peale ja tõlkis kuldplaatidelt Mormoni Raamatu. Mormoni Raamat tunnistab Jeesusest Kristusest ja käib käsikäes Piibliga. Koos tunnistavad nad, et Jeesus Kristus on tõepoolest Jumala Poeg ja Ta on kõigi rahvaste, mitte ainult ühe rahva Jumal. ■

Autor elab Singapuris.

MEIE USUNDI PÄISKIVI

„Samamoodi nagu kaar variseb koost, kui päiskivi ära võetakse, on kogu Kiriku püsimine või

langemine seotud Mormoni Raamatu õigsusega. Kui Mormoni Raamat on õige – ja miljonid on nüüd tunnistanud, et neil on Vaimu tunnistus, et see on tõepoolest nii –, siis tuleb väited taastamisest ja kõige kohta, mis sellega kaasneb, vastu võtta.”

President Ezra Taft Bensoni (1899–1994) tsitaat raamatus „Jutlusta minu evangeeliumi: misjonitöö juhised”, 36617 124, lk 104.

VALIKUVABADUS VÕI MORAALNE VALIK?

Kui me kasutame valikuvabadust targasti, hoiame oma vabadust valida ja suurendame oma võimet teha õigeid valikuid.

Michael R. Morris

Kiriku ajakirjad

Ma mäletan ikka veel, kui suurt ärevust ma tundsin, valmistudes misjonivestluseks oma piiskopiga. Ma mõtisklesin, kas olen küllalt hea. Nagu Joseph Smith, ei olnud ma süüdi üheski „suures või tõsisel patusel” (JSA 1:28), kuid sellegipoolest närveerin.

Ma närveerin, sest mõtlesin tahtmatult oma sõbrale Dannyle (nimi on muudetud). Kuude viisi rääkis Danny, kui väga ta ootas misjonil teenimist. Kuid see muutus pärast piiskopiga kohtumist.

Kuna Danny käitus ebavääriliselt mitme noore naisega, nagu ta mulle hiljem rääkis, ei olnud ta enam vääriline misjonil teenima. Ta ei olnud enam vaba misjonit valima.

Juhataja Boyd K. Packeri, Kaheteistkümne Kvoorumi juhataja sõnade kohaselt oli Danny langenud Saatana kiusatusse ja oma „valikuvabadust väärarvita[nud]”.¹

Tõeline vabadus, nagu õpetab raamatuke „Sulle, noor”, tuleb, kui me kasutame oma

valikuvabadust, et valida kuulekus. Nagu Danny teada sai, toob sõna-kuulmatus kaasa valikuvabaduse kaotuse.

„Kuigi sul on vabadus ise otsustada, kuidas tegutseda, ei ole sa vaba valida oma tegude tagajärge. Olgu need siis head või halvad, tagajärjed on valikute tegemise loomulik osa.”²

Vabad tegutsema

Kuna pühakirjad õpetavad, et me oleme „vabad, et valida”, vabad, et tegutseda, ja vabad „toimima oma tahtmist mööda” (2Ne 2:27; 10:23; ÕL 58:27; Hl 14:30), kasutame me tihti sõna „valikuvabadus”.

Pühakirjas on öeldud: „et igaüks võiks toimida .. õpetuses ja põhimõtetes vastavalt moraalsele valikuvabadusele, mille ma talle olen andnud, et igaüks võiks kohtupäeval olla vastutav omaenda pattude eest” (ÕL 101:78).

Vanem D. Todd Christofferson Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist õpetas: „Sõna „valikuvabadus” esineb [pühakirjades] kas omaette või koos sõnaga „moraalne”. .. Kui me kasutame terminit „moraalne valikuvabadus”, siis rõhutame me õigesti vastutust, mis on jumaliku valikuvabaduse annil oluline osa. Me oleme moraalsed olendid ja vabad tegutsema, vabad valida, kuid samuti vastutavad oma valikute eest.”³

Juhataja Packer lisas:

„Valikuvabadust määratletakse pühakirjades moraalse valikuvabadusena, mis tähendab, et saame valida hea ja halva vahel.”⁴ See Jumala antud and tähendab, et me oleme „vabad, et valida vabadust ja igavest elu kõikide inimeste suure Vahemehe kaudu või valida vangistus ja surm vastavalt kuuradi vangistusele ja väele” (2Ne 2:27).

Saatana sõda valikuvabaduse vastu

Kuna moraalne valikuvabadus mängib päästmisplaanis tähtsat rolli, püüdis Saatan seda surelikkusele eelnenud elus hävitada. Ta heideti vastuhaku pärast välja ja nüüd püüab ta „eksita[da] ja pimesta[da] inimesi ning juhti[da] neid oma tahte järgi vangistusse” (Ms 4:3–4).

Saatan soovib, et me teeksime valikuid, mis piiravad meie vabadust, viivad halbade harjumuste ja sõltuvusteni ning jätavad meid võimetuks, et tema kiusatustele vastu seista. Evangeeliumi ilu seisneb selles, et see aitab meil olla teadlik oma valikutest ja nende valikute tagajärgedest. Kui me kasutame valikuvabadust targasti, hoiame oma vabadust valida ja suurendame oma võimet teha õigeid valikuid.

Päästja eeskuju

Kui meile suures taevases nõukogus päästmisplaani esitati, näitas Päästja, kuidas moraalset valikuvabadust õigesti kasutada. Ta ütles: „Isa, sinu tahe sündigu ja hiilgu olgu igavesti sinu” (Ms 4:2). Kuna Tema oli valmis tegema Isa tahtmist tol korral ja hiljem Ketsemani aias ning ristil (vt Mt 26:39; Lk 22:42), maksis Jeesus meie halbade valikute eest ja valmistas viisi, kuidas meie võime läbi meelearanduse andeks saada.

Kui me järgime Päästja eeskuju, siis „selle asemel, et öelda: „Teen, mis tahan”, kuulutame me: „Teen, mida Isa tahab.”⁵ Kui me kasutame oma moraalset valikuvabadust sel viisil, toob see meile vabadust ja õnne.

Kui ma läksin oma esimesele misjoni vestlusele oma piiskopiga olin ma tänulik, et olin teinud häid valikuid. Mõne kuu pärast teenisin ma Issandat Guatemalas, õpetades teistele päästmisplaani ja millist olulist osa moraalne valikuvabadus selles plaanis mängib. ■

VIITED

1. Boyd K. Packer. Seda ma tean, 2013. a kevadine üldkonverents.
2. Sulle, noor, 2011, lk 2.
3. D. Todd Christofferson. Moral Agency. – Ensign, juuni 2009, lk 47.
4. Boyd K. Packer. Seda ma tean, 2013. a kevadine üldkonverents.
5. Vt Wolfgang H. Paul. Valikuvabaduse and, 2006. a kevadine üldkonverents.

„Ma püüan oma mõtteid kontrolli all hoida, kuid kiusatusi on nii palju. Kuidas saaksin mõtteid puhtamana hoida?”

Mõtete kontrollimine on raske, kuid see on võimalik ja toob õnnistusi: „Kui sa õpid oma mõtteid kontrollima, suudad sa ületada harjumusi, isegi alandavaid isiklikke harjumusi. Võid saada julgust, saada võitu hirmust ja elada õnneliku elu.”¹

Kaalu ka neid õnnistusi:

- Kui su mõtted on puhtad, siis „kasvab sinu enesekindlus Jumala läheduses tugevaks” ja „Pühast Vaimust saab sinu pidev kaaslane” (ÕL 121:45–46).
- Puhtad mõtted aitavad sul tunda ära inspiratsiooni, kuna Püha Vaim kõneleb sinu meeles ja südames (vt ÕL 8:2–3).
- Puhtad mõtted aitavad sul kuuletuda esimesele suurele käsule armastada Jumalat kõigest oma südamest, hingest ja meelest (vt Mt 22:37).

On palju asju, mida võid teha, et hoida mõtteid puhtamana, nagu võid näha ideedest nendel lehekülgedel. Kuid üks peamisi asju, mida sa teha võid – ja see on aeganõudev protsess – on saada võitu loomupärasest inimesest. Loomupärasele inimesele meeldivad ebapuhtad mõtted. Loomupärasest inimesest saab võitu järgmiselt: „Loomupärane inimene on Jumala vaenlane .. ning saab olema igavesest ajast igavesti, kui ta ei alistu Püha Vaimu kutsele ega jäta maha loomupärast inimest ja ei saa pühaks Issanda Kristuse lepituse kaudu ning ei saa lapse sarnaseks – alistuvaks, tasaseks, alandlikuks, kannatlikuks, täis armastust” (Mo 3:19).

Mis on üks asi, mida võiksid täna teha, et Päästja lepitus võiks tuua sinu ellu selle muutuse?

VIIDE

1. Boyd K. Packer. Worthy Music, Worthy Thoughts. – Liahona, apr 2008, lk 31.

Meedia ja sõbrad

Hea alguspunkt on valida ülendavaid filme, muusikat ja kirjandust.

Vali sõbrad, kelle seltskonnas võid hoida oma kõnepruugi puhtana ja tegevused õigemeelsetena. Kui sul on rohkem häid asju, millele mõelda, muutub ajapikku kergemaks heita peast halvad mõtted ning need naasevad harvemini.

Amber S., 18-aastane, Kanada, British Columbia

Lehhi eeskuju

Pühakirjakohas 1. Nefi 15:27 räägib Nefi oma vendadele-õdedele, et tema elupuu nägemuses

oli tema isa ümber roojasus. Kuid Lehhi ei märganud roojasust, sest „tema meel oli sedavõrd neelatud teistest asjadest”. See tõde käib ka meie kohta tänapäeval. Kui me soovime saada täidetud õigemeelsusega, siis palugem seda ja keskendugem õigemeelsetele asjadele, siis on meie meeled niivõrd täidetud õigemeelsuse ja vooruslikkusega, et ebapuhastele mõtetele pole seal kohta.

Hattie W., 16-aastane, Ameerika Ühendriigid, Arizona osariik

Palve

Palve teeb mind Taevase Isaga lähedasemaks ja aitab mul keskenduda headele mõtetele. Igapäevane pühakirjade uurimine tugevdab minu enesekindlust kiusatuste ületamisel; pühakirjadest leian ma ustavate Kristuse jüngrite eeskujud.

Tunnistuse jagamine aitab mul samuti mõtted puhtana hoida.

Dasha M., 17-aastane, Ukraina, Kiiev

Hea või õige?

Sa ei saa alati kontrollida, kas mõte tuleb või mitte, kuid sa võid kontrollida seda, kas see mõte jääb. Võid küsida: Kas sellest mõttest on mulle kasu? Kas see aitab mul minna õiges suunas? Kui ahvatlev mõte pähe torkab, laula head laulu, mõtle hardast mälestusest või palveta. Halb mõte tuleb vahetada millegi hea vastu.

Lisa P., 17-aastane, Taani

Pühakirjad

Igal hommikul enne kooli pühakirjade lugemine aitab. Kohe, kui ma mõtlen midagi halba, asendan ma selle millegi paremaga. Selle asemel, et endale öelda: „Ära seda mõtle” (mida on hea teha), asenda see mõte hea mõttega. Pea mees, et sina kontrollid oma meelt, mitte Saatan. Me oleme Taevase Isa vaprad pojad ja tütreid ning oleme pideval missioonil ennast parandada.

Nick C., 16-aastane, Ameerika Ühendriigid, Arkansas osariik

Kirikulaulud

Kirikulaulud aitavad meil hoida mõtted puhtamana. Hea muusika ülendab vaimu. Kui ma kuulen kirikulaule, tõstavad need mind rahulikumasse ja selestilisemasse sfääri. Nad aitavad

mul pidada meeles Taevase Isa armastust meist igaühe vastu ja kiusatuse vältimine muutub kergemaks.

Amanda A., 18-aastane, Brasiilia, Amazonas

Perega pühakirjade uurimine

Kui mulle tuleb pähe ebapuhas mõte, püüan ma meenutada pühakirjakohti, mida me perega koos hommikul lugesime. Igal hommikul kell kuus loeme perega koos pühakirju. Kellaaeg on küll varajane, aga see on õnnistus ja tugevdab mind päeva jooksul.

Elena W., 16-aastane, Šveits

Sakrament

Sakramendipalve ütleb, et kui me võtame enda peale Kristuse nime, peame kinni Tema käskudest ja peame Teda alati mees, siis on Tema vaim alati meiega. Kui me püüame Teda mees pidada, siis pingutame, et kõik maised mõtted välja

MÕTLE NENDELE ASJADELE

„Järgigem sellel mõnikord ebakindlal surelikkusetel ka apostel Pauluse

nõuannet, mis aitab hoida meid väljaspool ohtu ja õigel kursil: „Kõik, mis on tõsine, mis aus, mis õige, mis kasin, mis armas, mis on hea kuulda kui vooruslik komme ja kiituse väärt, sellele mõtelge!” [Fl 4:8]”

President Thomas S. Monson. Vaadates tagasi ja liikudes edasi, 2008. a kevadine üldkonverents.

heita ja keskenduda igavikulistele. Kui me Teda järjepidevalt mees peame, muutuvad meie mõtted, soovid ja teod paremaks.

McKay M., 18-aastane, Ameerika Ühendriigid, Utah' osariik

JÄRGMINE KÜSIMUS

„Kui mu ema haige oli, paastusime ja palvetsime tema eest, kuid sellele vaatamata ta suri. Kuidas sellega leppida?”

Saatke oma vastus ja soovi korral ka kõrge resolutsiooniga foto 15. novembriks 2014 aadressil liahona.lds.org, e-posti aadressil liahona@ldschurch.org või kirja teel (vt aadressi lk 3).

E- või tavakirjadele peavad olema lisatud järgmised andmed ja nõusolek: 1) täisnimi, 2) sünniaeg, 3) kogudus, 4) ringkond, 5) sinu kirjalik nõusolek, ja juhul, kui sa ei ole veel 18-aastane, sinu vanema kirjalik nõusolek (sobib ka e-kiri) sinu vastuse ja foto avaldamiseks.

Vastuseid võidakse pikkuse ja selguse huvides toimetada.

PÜHAPÄEVASED TUNNID

.....
Selle kuu teema:
Kristlikumaks
saamine

Kuidas esitada olulisi küsimusi?

Õigete küsimuste küsimine võib avada inimeste südame tõe tunnistusele.

David A. Edwards

Kiriku ajakirjad

Kõikjal sinu ümber on võimalusi õpetamiseks, olgu see üheminutilise vestlus bussis, õppetund Kirikus, veebikommentaari või sügav neljasilmavestlus sõbraga.

Siin on hea nõuanne efektiivsest õpetamisest mis tahes olukorras: esita küsimusi.

Head küsimused viivad hea õppimiseni ja õnneks on heade küsimuste esitamine midagi, mida sa saad uurida, harjutada ja õppida hästi tegema. Tee järgnevat.

Esita olulisi küsimusi

Olulised küsimused on sellised, mis panevad teisi sügavalt mõtlema ja tundma, sellised, mis viivad tõe, tunnistuse ja muutuseni. Nende teemad võivad olla mitmesugused, kuid tavaliselt on neil mõned ühised jooned: 1) need ei ole pealiskaudsed või lihtsalt faktidel põhinevad (kuigi need võivad järgneda faktidel põhinevatele küsimustele), 2) neil on mingi seos igapäevaeluga ja 3) need ootavad meilt enam kui mehhaanilist vastust.

Pea meeles, miks me küsimusi esitame

Küsimused kaasavad meid, esitades meile tühimiku, mida meie aju täita soovib. Küsimused, mis innustavad isiklikku järelemõtlemist, võimaldavad järgmiste protsesside toimumist:

1. Inimestel tekib huvi selle vastu, millest sa räägid.
2. Nad kasutavad oma valikuvabadust, et vastuse üle mõelda ja see välja öelda.
3. Valikuvabaduse kasutamine võimaldab Pühal Vaimul neile tööde tunnistada.¹

Kui pead meeles seda protsessi, aitab see sul teada, milliseid küsimusi esitada ja milliseid vältida.

Näide: Selle asemel, et lihtsalt küsida „Miks on tähtis pühakirju lugeda?“, võiksid küsida „Kuidas on pühakirjade lugemine sinu elu mõjutanud?“.

Pea meeles, et sa õpetad inimesi, mitte õppetükke.

Kui sa tunned inimesi, keda sa õpetad, ja mõtled nende vajadustele, siis valid sa küsimusi, mis on suunatud nende aitamisele, mitte ainult teatud mõtete selgitamisele.

Näide: Selle asemel, et lihtsalt küsida „Mis on sammud meeleparanduse protsessis?“, võiksid küsida „Kuidas asjad korda saada, kui oled midagi valesti teinud?“.

Õpi ja mõtle sügavuti

Et valmistuda evangeeliumi õpetama, uuri pühakirju ja kaasaja prohvetite ja apostlite õpetusi ning palveta, et Püha Vaim võiks olla koos sinuga ja nendega, keda sa õpetad (vt ÕL 42:14; 50:21–22).

Samuti, kui sa tahad küsida inimestelt küsimusi, mis neid tõeliselt mõtlema panevad, siis pead sa need ka ise läbi mõtlema. Mõtiskle õpitu üle. Sa avastad, et sind panevad kõige sügavamalt mõtlema küsimused, mida sa endale õppimise ajal esitad. Pane tähele, millised küsimused sind tõsiselt mõtlema panevad. Need on küsimused, mis viivad suurema mõistmise ja tugevama tunnistuseni. Sa võid küsida samu küsimusi, kui aitad teistel evangeeliumi õppida.

Näide: Selle asemel, et küsida „Kuidas me saame ligimesearmastust?“, küsi hoopis nii: „Mida tähendab see koht pühakirjas Moroni 7:48, mis ütleb, et peaksime paluma ligimesearmastust „kogu südame jõuga“?“

Esita sügavaid küsimusi tasapisi

Vahel on parem küsimusi, mis nõuavad suuremat mõtlemist ja enesesse vaatamist, esitada tasapisi. Sa võid küsida mingi teemat tutvustava küsimuse, millele on lihtne vastata, ja seejärel küsi midagi, mis nõuab enam läbi-mõeldud vastust. Siin on mõned lihtsad näited:

Tutvustav küsimus	Täiendav küsimus
Kui vana oli Joseph Smith, kui ta pühasse metsasallu läks?	Millal oled sina palunud Taevast Isa sama siira sooviga, kui oli Josephil?
Kas sa usud Jumalasse?	Millist rolli mängib Jumal sinu elus?
Mida sa oled hiljuti teinud, et teisi teenida?	Kuidas aitab teadmine, et me oleme kõik Jumala lapsed, muuta seda, kuidas me teenimisest mõtleme?

Kui sa otsid küsimuste esitamisel Püha Vaimu juhatus, siis on suurem tõenäosus, et sa küsid õige küsimuse õigel ajal. Sa ei või kunagi teada. See võib muuta kellegi elu. ■

VIIDE

1. „Et lubada Vaimul end õpetada, peate te rakendama valikuvabadust” (Richard G. Scott. Vaimse juhatuse saamine, 2009. a sügisene üldkonverents).

NÕUANDEID KÜSIMUSTE ESITAMISEL

- Oota vastused ära.
- Küsi lisaküsimusi, et innustada sügavat mõtlemist.
- Välti küsimusi, mis tekitavad vastuolusid või julgustavad vaidluste teket.
- Aeg-ajalt esita küsimusi, mis panevad vaikselt enesesse vaatama.

Lisanõuannete leidmiseks vaata teost „*Teaching, No Greater Call: A Resource Guide for Gospel Teaching*”, 1999, lk 69–70.

LIITU VESTLUSEGA

Asjad, mille üle pühapäeval mõelda

- Kas keegi on kunagi sulle esitanud küsimuse, mis pani sind tahtma evangeeliumist rohkem teada või mingil viisil oma elu muuta?
- Kuidas Päästja õpetades küsimusi kasutas?

Soovitused, mida teha

- Sel nädalal pühakirju uurides kirjuta üles küsimused, millele sa mõtled.
- Kirikus küsi klassiarutelu osana küsimusi.

Vanem
Jeffrey R. Holland

Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumist

KUIDAS LEIDA JÕUDU JA EDU?

Mõned teist teavad, kelleks te tahate saada ja kuhu te tahate elus välja jõuda, ja mõned teist ei tea. Tundub, et mõnedel teist on nii palju õnnistusi ja nii palju ime-lisi valikuid ees ootamas. Teised teie hulgast tunnevad mingil ajal ja mingil põhjusel, et teil on vähem vedanud ja teie lähitulevikus on vähem atraktiiv-seid võimalusi.

Kuid kes tahes ja kus tahes te elus olete, otsides oma teed, pakun mina teile teed, tõde ja elu (vt Jh 14:6). Kuhu te ka teel ei oleks, palun mina teid: „**Tulge Tema juurde**” (vt Mt 11:28–30), sest see on möödapääs-matu esimene samm sinna jõudmisel, teie isikliku õnne, tugevuse ja edu leidmisel.

Kui Andreas ja Filippus esiti Kris-tust kõnelemas kuulsid, liigutas see

neid sedavõrd, et nad Teda järgisid, kui Ta rahva hulgast lahkus. Tundes, et keegi Tal järel käib, pööras Kristus ringi ja küsis kahelt mehelt: „Mida te otsite?” (Jh 1:38) Teises tõlkes kõlas see lihtsalt: „Mida te tahate?”

Nad vastasid: „Kus sa asud?” Teisi-sõnu öeldes: „Kus sa elad?”

Ja Kristus vastas: „**Tulge ja vaa-dake!**” Veidi aja pärast kutsus Ta ametlikult Peetrust ja teisi uusi apost-leid sellesama kutse vaimus: „Tulge minu järele” (vt Mt 4:19).

Mulle tundub, et meie elu põhiole-mus on kokku võetud nendes kahes lühikeses elemendis Päästja sureliku teenimisaja alguses. Üks element on see küsimus igaühele meist: „Mida te otsite? Mida te tahate?” Teine on Tema vastus sellele, kuidas seda saada. Kes me ka ei ole, mis meie probleemid ka ei ole, Tema vas-tus on alati sama, igavesti: „**Tulge minu juurde.**” **Tulge vaadake, mida ma teen ja kuidas ma oma aega veedan. Õppige minust, järgnege mulle ja seda tehes annan ma teile vastuseid teie palvetele ja hingamist teie hingedele.**

Mu armsad noored sõbrad, ma ei tea ühtegi teist viisi, kuidas võite saavuta-da edu, õnne või turvalisust. Ma ei tea ühtegi teist viisi, kuidas võiksite kanda oma koormaid või leida, mida Jaakob nimetas „[õnneks], mis on valmistatud pühadele” (2Ne 9:43). Sellepärast tee-me me pühaliku lepingu, mis põhineb Kristuse lepitushohvriil, ja sellepärast

võtame me enda peale Tema nime.

Jeesus on Kristus, elava Jumala Poeg. See on Tema õige ja elav Kirik. Ta soovib, et me Tema juurde tule-me, Talle järgneme, Temalt lohutust saame. **Ja Ta soovib, et meie seejärel omakorda teisi lohutaksime.** Olgu meil küllal-daselt usku, et võtta vastu Jumala headust ja Tema ainusündinud Poja armu. Et me võiksime tulla Tema juurde ja Tema evangeeliumi juurde ja saada tervendatud. ■

Brigham Youngi Ülikooli pühaliku koosoleku kõnest, 2. märts, 1997.

KUIDAS TE OLETE SEDA RAKENDANUD?

„Jeesus Kristus soovib, et me Teda järgiksime. Me peame teisi abistama ega tohi unustada, et Ta ei unusta meid kunagi, mitte kunagi.”

Cecilia E., Filipiinid

„Selleks, et tulla Päästja juurde, pea-me me elama nii hästi kui suudame Tema eeskuju järgi ja lubame Tal olla meiega iga päeva iga hetke.”

Allyson L., Ameerika Ühendriigid, Arizona osariik

KUI UURIN

PEREAJALUGU

Alustamine võib olla lihtne ja lõbus. Noored kogu maailmas teevad pereajaloo tööd ja muudavad elusid.

Kust alustada? Võib-olla arvate, et teie sugulased on juba kõik töö ära teinud. Või ehk olete pereajaloo töö tegemises uus ja see tundub ülejätkav. Kas teete algust isikliku päeviku pidamisega, nimede templiks ettevalmistamisega või oma elavatelt sugulastelt informatsiooni kogumisega, võite te osaleda pereajaloo töös lõbusal ja tähendusrikkal viisil.

Isikliku päeviku pidamine: meie õnnistuste meelespidamine

Päeviku pidamine ei ole kerge. Tihti ütleme endale, et meil on liiga kiire või oleme liiga väsinud või et meie elu pole küllalt sündmusterikas, et sellest kirjutada. Mõne aasta eest mõistsin ma, et päeviku pidamine ei pea raske olema ja see võib olla meeldiv tegevus.

Alustuseks kirjutasin iga päev üles ühe asja. Polnud tähtsust, kas see oli pikk või huvitav. Ma lihtsalt kirjutasin, mis mul mõttes oli või mis päeva jooksul juhtunud oli. See on juba minu elu õnnistanud.

Ükskord oli minu pereliikmel probleeme ja ma ei teadnud, mida talle öelda. Siis tundsin ma õhutust lugeda talle ühte oma päeviku sissekannet. Ma võisin temaga jagada tükikest iseendast, mille ma olin sellesse väikesesse musta päevikusse kirjutanud, ja ma nägin, kuidas see aitas tema tuju tõsta.

Ma kinnitan teile, et kui te iga päev ühe asja üles kirjutate, õnnistab see teie elu. Olgu see kui tahes suur või väike, oma elu õnnistuste ülesmärkimine aitab teil neid meeles pidada.

Gentry W., Ameerika Ühendriigid, Utah' osariik

Rõõmu leidmine pereajaloo töös: esivanemate otsimine

Kui ma sain ristitud, kuulsin ma palju pereajaloo tööst, kuid ei teadnud, kuidas või kas tohin seda teha. Ma otsustasin selle üle palvetada ja tundsin, et peaksin sellega kohe algust tegema. Ma tundsin, et minu esivanemad soovisid, et ma sellega algust teeks, ja et nad aitavad mul leida vajalikku informatsiooni talituste tegemiseks.

Alustuseks osalesin pereajaloo kursusel ja mõne aja pärast kutsuti mind pereajaloo nõustajaks. Ma närveerisin, kuna ei teadnud pereajaloo tööst suurt midagi, kuid võtsin kutse vastu.

Ühel päeval külastasin ma oma vanaema õde, kellel oli dokumente minu vanavanaema kohta. Nad ei tahtnud palju infot jagada, kuna neil oli traditsiooniks surnud sugulastest mitte rääkida. Ta ütles, et järgmisel päeval oli minu vanavanaema surmaaastapäev ja ta kavatses sel päeval kõik dokumendid ära põletada. Ma palusin, et võiksin enne seda nende pealt informatsiooni vaadata ja ta lubas mul seda teha. Ma teadsin, et Taevane Isa aitab mul oma uurimistööd jätkata.

Kui ma teenisin pereajaloo keskuses templi lähedal, sain ma oma pere kohta veel rohkem infot. Ma sain teda, et kaks minu vanavanaema vanavanemat olid Itaalia immigrandid, kellel oli farm Brasiilias São Paulo lähedal. Minu pere oli nendega ühenduse kaotanud, kuid leidsin sugulase, kes kirjutab raamatut meie perekonna genealoogiast. Ta andis mulle oma raamatu, mille kirjutamine oli tal üheksa aastat aega võtnud. Ta ütles, et ei teadnud, miks ta peaks seda kirjutama, kuid tundis, et sellest on kellelgi tulevikus abi. Ma tean, et see oli Eelija vaim, mis teda innustas.

Minu kogemused õpetasid mulle, et me teeme püha tööd. Meie esivanemad ootavad meie abi ja on meie kõrval meid aidamas.

Gabriel D., Brasiilia

Templitöö tegemine: Pühad talitused

Ma olen uskupöördunu ja ainu-
kene liige oma perekonnas. Ma olen mõistnud, et üks pühasid talitusi on ristimine surnute eest. Ma käisin templi avatud uste päeval, ja kuulates selgitust talituste kohta, tundsin vaikselt, tasast häält, mis palus mul minna pereajaloo keskusesse ja esitada templitöö taotlus oma ema eest, kes oli surnud. Ma olin väga rõõmus, kui FamilySearchi konto hiljem kinnitas, et minu ema templitöö oli tehtud. See tugevdas minu tunnistust ja ma tean, et üks põhjus, miks me siin maailmas oleme, on aidata meie esivanematel Jeesuse Kristuse tõelist evangeeliumi vastu võtta.

Marvin S., Filipiinid

Õhutuse järgimine: elavatelt sugulastelt õppimine

Pärast keskkooli lõpetamist tundsin ma õhutust külastada oma kõiki nelja vanavanemat. Mul oli natuke vaba aega ja mõistsin, et mul ei pruugi enam sellist võimalust avaneeda, seega veetsin nädala mõlemate vanavanematega.

Veetsin aega vanades kastides sorides, vanu kirju lugedes ja vanu pilte vaadates. Ma kirjutasin üles oma

OSALE MILLESKI IGAVESES

„Kas olete palvetanud esivanemate töö üle? Heitke kõrvale see, millel teie elus tegelikult tähtsust ei ole. Otsustage teha midagi, millel on igavesed tagajärjed. ..

Kus te ka siin maailmas olete, saate anda vägeva panuse palve, usu, sihikindluse, usinuse ja mõningase ohverdamisega. Alustage kohe. Luban, et Issand aitab teil leida võimaluse ja see paneb teid end imeliselt tundma.”

Vanem Richard G. Scott Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. Rõõm surnute lunastamisest, 2012. a sügisene üldkonverents.

vanavanemate elulood, käisin surnuaedades ja külastasin paiku, kus mu vanavanemad ja nende sugulased olid elanud ja töötanud. See oli tore. Ma õppisin palju oma esivanemate, vanavanemate, vanemate ja enda kohta. Mõistsin, et minu elu ei oleks selline, nagu see on, kui poleks olnud minu esivanemaid.

Pärast reisi naasin ma peaaegu 1000 esivanema nimega ja olen saanud teha templitööd neist paljude eest. Püha Vaimu õhutuste järgimine ja vanavanemate külastamine oli üks parim otsus, mis ma kunagi teinud olen.

Shenley P., Ameerika Ühendriigid, California osariik

Kodune tunne: viia nimed templisse

Kui ma palusin isalt ideid pereajaloo töö kohta, et oma „Isikliku arengu” programmi lõpetada, selgitas ta, et oli mõne aasta eest leidnud mõne esivanema kohta infot, kuid polnud saanud mahti neid nimesid ise templisse viia. Minu abiga oleksid need pereliikmed saanud templiõnnistused.

Järgmised paar kuud veetsin ma pühapäeva pärastlõunad ja õhtud nimesid arvutisse sisestades ja kuulates isa perelugusid. Me tellisime isegi mikrokaardi, et rohkem infot saada. Mõnikord, kui oli raske vanu dokumente lugeda, ütlesin ma vaikse palve ja siis võtsin lehe paberit, et kujutist kopeerida. Varjust ilmusid nimed.

Lõpuks kogusin ma suure kollektsiooni perenimesid ja meie koguduse noored aitasid nende eest ristimisi teha. Minu vanemad ja teised koguduse liikmed võtsid seejärel kaardid, et teha ära ülejäänud asendustalitused.

Tundus, et oli möödunud vaid vähe aega, kui leidsin ennast valmistumas ise templisse minema, et oma templiandi saada. Ma olin eilevil, aga ka närveerin pisut.

Kui me templisse suundusime, selgitas isa, et oli leidnud mõned perenimede kaardid, mis ma olin „Isikliku arengu” projekti raames ette valmistanud. Mõned kaartidest olid kahe silma vahele jäänud ja ta võttis need kaasa, et mu ema, mu kihlatu ja tema saaksid nende eest talitused lõpuni teha. Ta jagas neid nimesid minuga ja mulle meenus, kuidas olin neid ette valmistanud.

Kui ma templis pühasid lepinguid sõlmisin, tundsin, kuidas armastatud pereliikmed mind mõlemal pool eesriiet ümbritsevad. Ma tundsin sügavat rahu, teades, et võin olla oma perega igavesti koos. ■

Holly P., Ameerika Ühendriigid, Idaho osariik

JAGA OMA KOGEMUSI

Jaga oma kogemusi pereajaloo tööst lehel lds.org/youth/family-history/experiences.

LEIA NEMAD, **LEIA END**

Sinu elu on kujunenud põlvkondade haaval.

Leia, kust sinu lugu alguse sai.

Külasta veebilehte [FamilySearch.org](https://www.familysearch.org).

Pärast seda, kui mu vaiajuhataja oli minuga misjonil teenimise teemal vestelnud, ütles ta: „Sinu elus hakkavad juhtuma imelikud asjad, et panna sind Issanda teenimise asjus ümber mõtlema.”

VASTUSELS

MINU MISJONILE

Alcenir de Souza

Ma liitusin Kirikuga 15-aastaselt ja neli aastat hiljem viisin sisse taotluse misjonil teenida. Vestlusel vaiajuhatajaga kiitis ta mind, et olin otsustanud Issandat põhimisjonil teenida. Seejärel ütles see inspireeritud juht midagi, mis jättis mulle sügava mulje: „Vend, nüüdsest peale hakkavad sinu elus juhtuma imelikud asjad, et panna sind Issanda teenimise asjus ümber mõtlema.”

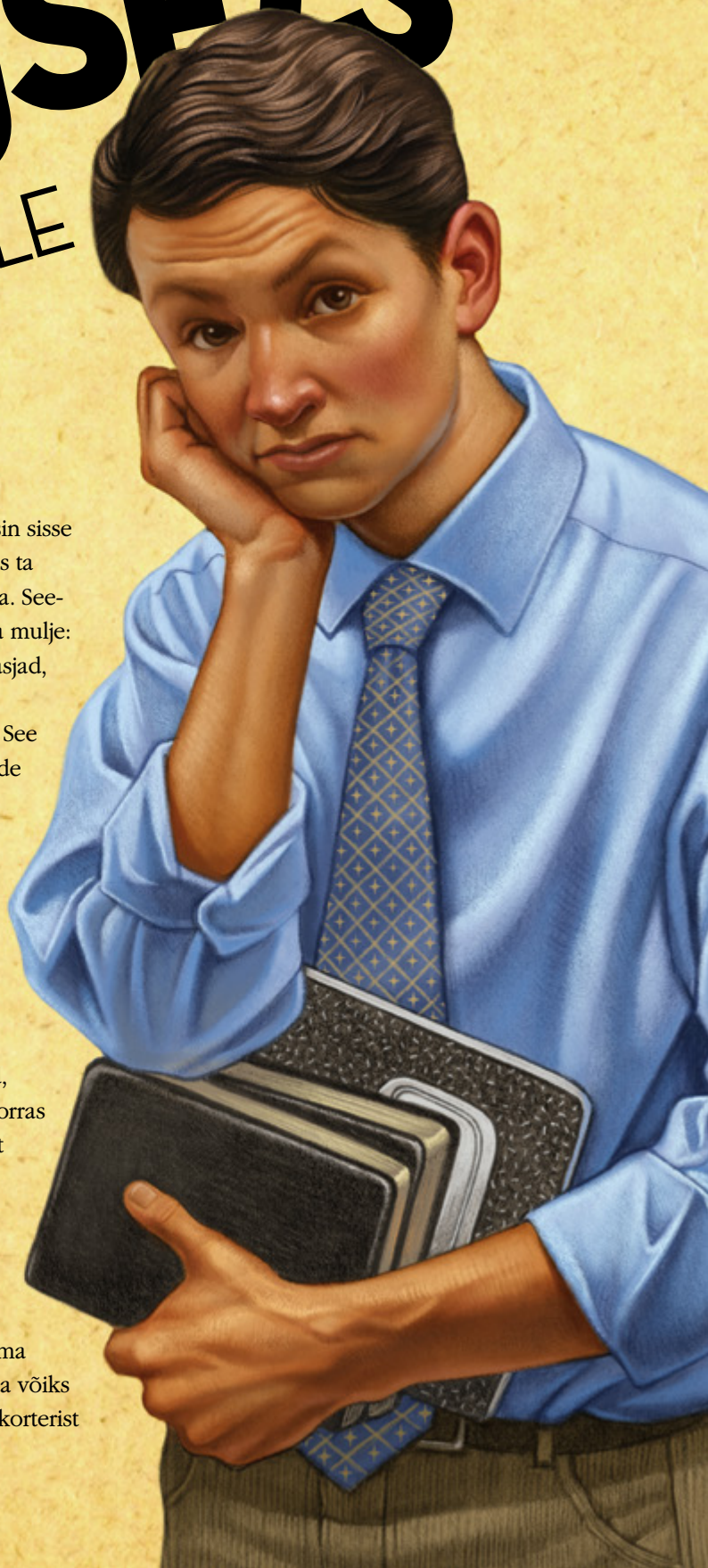
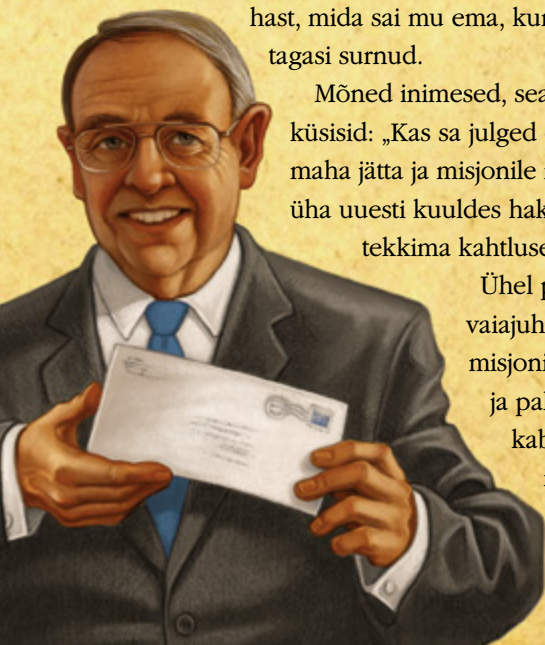
Misjonikutset oodates töötasin ma Xerox'is õpilastöölisena. See töö võimaldas mul teenida raha mõnede misjonil vajalike asjade jaoks ja aidata ema koduste kulutustega. Asjad edenesid hästi.

Kahjuks hakkasidki imelikud asjad juhtuma. Esiteks tungiti mu emale kallale ja ta peaaegu suri vigastuste kätte, kuid lahke Taevane Isa säästis imekombel ta elu.

Sel ajal elasime koos ema ja kahe noorema õega üüri-majas. Me elasime minu sissetulekust ja väikesest toetusrahast, mida sai mu ema, kuna meie isa oli aastaid tagasi surnud.

Mõned inimesed, sealhulgas Kiriku liikmed, küsisid: „Kas sa julged oma ema sellises olukorras maha jätta ja misjonile minna?” Seda küsimust üha uuesti kuuldes hakkasid minu südames tekkima kahtlused.

Ühel päeval helistas minu vaiajuhataja ja teatas, et minu misjonikutse oli saabunud, ja palus mul samal õhtul tema kabinetist läbi astuda, et ta võiks mulle anda Kiriku peakorterist

ÄRGE ANDKE ALLA

„Vastuseis ilmub peaaegu igas kohas, kus on aset leidnud midagi head. See võib juhtuda, kui

püüate haridust omandada. See võib teid tabada esimesel kuul teie uuel misjoniväljal. ..

Iga suure otsuse juures peab kaaluma nii halba kui head, kuid kui valgustus on aset leidnud, siis vaadake, et te ei anna järele kiusatusele heast asjast taganeda. See oli õige siis, kui te selle üle palvetasite ja seda usaldasite ja selle nimel elasite. See on õige ka nüüd. Ärge surve suurenedes alla andke.”

Vanem Jeffrey R. Holland Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. Cast Not Away Therefore Your Confidence. - Liahona, juuni 2000, lk 38.

kohale jõudnud kauaoodatud ümbriku. Ma olin selle uudise üle nii ärevil kui ka rõõmus.

Samal päeval soovis minu ülemus tööl minuga rääkida. Kui ma tema kabinetti astusin, tervitas ta mind sõbralikult ja me vestlesime mõne minuti minu õpipoisi ajast ja mida ma olin firmas töötades õppinud. Seejärel ütles organisatsioonisiselt tähtis mees midagi, millest enamus linnaelanikke unistasid: „Sa oled siin õpilasena väga hästi töötanud ja me soovime sind täiskohaga tööle palgata ja oma meeskonnas edasi hoida. Mis sa arvad?” See oli üks minu elu kõige raskemaid otsuseid. Sekundid tundusid kui igavik. Tundus, nagu kuuleksin ma inimesi küsimas, kas ma jätan oma ema ilma finantsitoest ja lähen misjonile.

Kuid sellele vaatamata mäletasin ma, mida olin pühakirjadest ja oma

Kiriku juhtidelt õppinud, ja väga pühalt viisil teadsin ma kõigutamatu kindlusega, et Jumal tahtis, et ma teeniksin Tema Kiriku põhimisjonärina. Ma teadsin, et Ta hoolitseb minu pere eest, et ma võin Teda usaldada ja kõik läheb hästi.

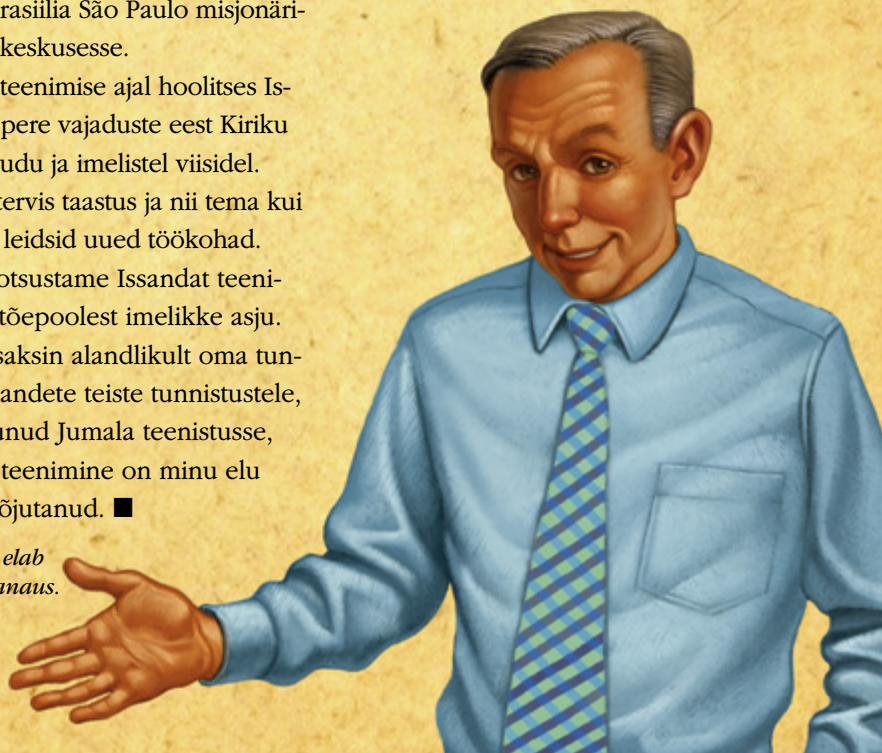
Ma selgitasin ülemusele oma olukorda ja tema vastus kõlab mul ikka veel kõrvus: „Ma pidasin sind mõistlikuks nooreks meheks, aga sina lased käest oma elu suurima võimaluse.”

Ma tänasin teda kogu südamest tööpakkumise eest ja 28 päeva hiljem sisenesin Brasiilia São Paulo misjonäride koolituskeskusesse.

Misjonil teenimise ajal hoolitses Issand minu pere vajaduste eest Kiriku sõprade kaudu ja imelistel viisidel. Minu ema tervis taastus ja nii tema kui ka mu õed leidsid uued töökohad.

Kui me otsustame Issandat teenida, juhtub tõepoolest imelikke asju. Kuid ma lisaksin alandlikult oma tunnistuse tuhandete teiste tunnistustele, kes on astunud Jumala teenistusse, et misjonil teenimine on minu elu sügavalt mõjutanud. ■

Artikli autor elab Brasiilias Manaus.

ÕPIME ROHKEM SELLE KOHTA, MIS MEID EES OOTAB

*Norras veetsid Oslo noored terve päeva,
valmistudes põhimisjonäri eluks.*

Cathrine Apelseeth-Aanensen

Sellest ajast, kui president Thomas S. Monson kuulutas välja muudatuse misjonil teenimise ees, on noored kogu Kirikus vastanud innukalt kutsele teenida ning ka kutsele teenimiseks valmistuda. Ja üks viis valmistuda on õppida, mis ootab ees, kui sa põhimisjonäriks saad.

Mõned Norra noored tegid just seda terve päeva kestnud misjonärikogemuse raames, mille viis läbi Fredrikstadi kogudus Norras Oslo vaias.

„MKK”-sse minek

Noored kogunesid kogudusehoo-
ne ruumi, mis esindas misjonäride
koolituskeskust. „Meile anti ülesan-
deks õppida teatud riigi kohta,” ütles
Jakob R. Mossi kogudusest. „See
aitas meil teada, milline tunne on
saada misjonikutse, ja teada, et sind
võidakse kutsuda paika, mis on
erinev sellest, millega sa harjunud
oled.”

Kohtumine „misjonijuhatajaga”

„Seejärel läksime kõrvalruumi, et
kohtuda koju naasnud misjonäri-
ga, kes mängis misjonijuhataja rolli,” jutus-
tas Simon W. Oslo kogudusest. Tema
ja teised koju naasnud misjonärid
rääkisid sellest, mida misjonil teenides
oodata. „Minu arust oli päris tore kuul-
da koju naasnud misjonäridelt, mida
põhimisjoni ajal oodata,” ütles Simon.
Osalejatele anti nimesilt ja kaaslane
ning neid juhendati olema alati koos
kaaslasega.

Oskuste arendamine

Töötoad õpetasid noortele, kuidas
vaimselt areneda, kuid samuti, kuidas
saada hakkama ajalike vajadustega,

KÕIGE TÄHTSAM ETTEVALMISTUS

„Tähtsaim asi, mida te saate teha teenimiskutseks valmistudes, on saada misjonäriks ammu enne misjonile minemist.”

Vanem David A. Bednar Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. Misjonäriks saamine, 2005. a sügisene üldkonverents.

nagu pesu pesemine, eelarve raames elamine ja hea füüsilise vormi säilitamine.

„Mulle meeldis eriti töötuba sellest, kuidas inimestega evangeeliumivestlusi alustada,” ütles Inger Sofie J. Oslo kogudusest. „See on midagi, mida võin kohe praegu tegema hakata.”

„Mulle meeldis arutada, kuidas kasutada käsiraamatut „Jutlusta minu evangeeliumi,” ütles Karl Frederik O. Fredrikstadi kogudusest. „Ma arvasin alati, et misjonäridel on mingi enda nimekiri pühakirjadest, mida nad õpivad, kuid sain teada, et see, mida ma juba seminaris õpin, aitab mind ka misjonil, just nagu kõik, mida ma juba raamatust „Jutlusta minu evangeeliumi” õpin.”

Paljud noored mehed ütlesid, et üks kõige meeldejäävam töötuba oli see, kus õpetati praktiliselt valgeid särke triikima. „See näitas mulle, et on palju praktilisi oskuseid, mida ma võin misjoniks valmistudes harjutada,” ütles Jakob.

„Mina õppisin, et on palju asju, mida me võime juba praegu teha, et teenida siin koos põhimisjonäridega. Me oleme kõik üks meeskond,”

jagas Sarah R. Sandvika kogudusest. „Liikmed on samuti misjonärid.”

Meeldetuletuseks, et misjonärid teenivad kogu maailmas, oli suupistete hulgas erinevate rahvaste sööke. „See meenutas mulle, et peaksin praegu uusi toite proovima, et ma harjuksin proovima asju, mida ma iga päev ei söö. See aitab mul kiiresti kohaneda, kui mind kutsutakse teenima paika, kus süüakse toitu, millega ma harjunud pole,” rääkis Simon.

Valmistumine

„Päeva lõpus, kui olime kuulnud kahe noore ja kahe hiljuti koju naasnud misjonäri tunnistust, laulsime koos laulu „Kutsutud teenima,” ütles Liss Andrea O. Fredrikstadi kogudusest. „Tundsin, et kui ma seda laulu sageli laulan, siis on mul pidevalt meeles, et kui me oleme misjonärid, teenime me Taevast Isa ja Ta õnnistab meid.”

Päeva lõpuks mõistsid vaia noored, et nad mitte ainult ei valmistu põhimisjonil teenima, vaid võivad saada misjonikogemusi ka praegu ja kogu oma elu jooksul. ■

Autor elab Norras Oslos.

MILLINE ON MISJONÄRI ELU?

Leia rohkem infot misjonil teenimise kohta videote, teiste vahendite ja vastuste kaudu korduma kippuvatele küsimustele veebilehel youth.lds.org (klõpsa „Missionary Preparation — Misjoniks valmistumine”).

TEENI praegu, et TEENIDA hiljem

Miche Barbosa

Põhineb tõestisündinud lool

„Teenige Jehoovat kõigest südamest”
(1Sm 12:20).

Teen sinuga kirikuni võidu!” ütles Mórmon, osutades palmipuude vahelt paistvale kirikutornile. Siis pistis ta jooksu nii kiiresti kui suutis, et oma nooremast

vennast Morianist ees püsida.

Poisid olid koos vanematega oma kodust juba poolteist kilomeetrit maha kõndinud, kuid Mórmon ja Morian jooksid ikka veel kõvasti

võidu, kui nad oma kogudusehoone metallväravani jõudsid. Nad jäid seisma, et hinge tõmmata.

Enne, kui nad suutsid otsustada, kumb võitis, kutsus neid üks poiss: „Kas tahate jalkat mängida?”

Mórmonile meeldis jalgpall, kuid ta oli siin, et koos oma perega kogudusehoonet koristada, et see võiks järgmise päeva jumalateenistuseks valmis olla.

Mórmon raputas pead. „Mitte praegu, võib-olla hiljem!” hüüdis ta vastu.

Peagi olid Mórmon ja Morian kõvasti töös. Mórmon liigutas toole ja pühkis põrandaid koos oma isaga, samas kui Morian koos emaga põrandaid pesi.

Hiljem pesid poisid koos tualettruumis peegleid. „Ma ei uskunud, et mulle meeldiks kirikut koristada, aga see on päris lõbus,” ütles Morian.

„Mis sina arvad, Mórmon? Kas sa tulid sellepärast kirikut koristama jalka mängimise asemel?”

Mórmon mõtles oma isale. Ta oli koguduse piiskop, kuid võttis ikka aega, et kogudusehoonet koristada.

„Mina olen siin, kuna tahan olla isa moodi,” vastas Mórmon.

Siis mõtles ta misjonäridele oma koguduses. Nad tegid kõvasti tööd, koputades ustele ja jagades Mormoni Raamatut teistega. Nad kutsuvad inimesi kogudusehoonesse, mida poisid koristasid.

„Ma olen siin, kuna tahan ka ühel päeval misjonil teenida,” mõtles Mórmon. „Ma saan misjonäridele abiks olla, aidates kogudusehoonet ette valmistada.”

Mórmon mõtles järgmisele päevale, pühapäevale, kui ta koos vennaga kell kuus üles ärkab, valge särgi ja lipsuga kirikusse jalutab ja

Algühingu toolid ning lauluraamatud valmis seab.

„Ma olen siin, kuna tahan teenida Kiriku kutses,” mõtles ta.

Mórmon mõtles sellele, kuidas ta peagi diakoniks saab. Ta jagaks sakramenti ja teeniks ka muul moel.

„Mina olen siin, kuna järgmine aasta saan ma preesterluse ja ma tahan teha kõik, mis saan, juba praegu, et selleks valmistuda.”

Mórmon oli juba teinud midagi, et

valmistuda preesterluse saamiseks: ta oli programmi „Usk Jumalasse” autasu välja teeninud. Ta õppis, kuidas elada evangeeliumi järgi ja teenida teisi.

Lõpuks vaatas ta oma venna peegelpilti peeglis ja naeratas.

„Mina olen siin, kuna ma armastan Issandat,” ütles ta, „ja kuna praegu teenimine aitab mul valmistuda teenimiseks hiljem.” ■

Autor elab Ameerika Ühendriikides Utah' osariigis.

VALMISTUMINE PREESTERLUSE SAAMISEKS

Nõuandeid David L. Beckilt, Noorte Meeste üldjuhatajalt:

- Kutsu oma ellu Vaimu ja vali sõbrad, kes aitavad sul teha õigeid valikuid. Ela raamatus „Sulle, noor” toodud käitumisnormide kohaselt.
- Õpi, mis on sinu kohustused diakoniks saades. Loe preesterluse kohta raamatutest „Kohus Jumala ees” ja „Usule truul”. Osale

preesterlust tutvustavates tundides oma koguduses.

- Valmistu minema templisse, et teha ristimisi surnute eest.
- Oota põnevusega lõbusaid üritusi ja pühalikke koosolekuid koos teiste noortega.
- Tea, et Taevane Isa usaldab sind ja loodab sinu peale. Avasta, kui palju sa võid Tema abiga korda saata!

MATHILDE

valmistub minekuks Noortesse Naistesse

Jenn Wilks, Utah, USA

Mathilde oli elevil, et saab minna varsti Noortesse Naistesse, kuid ta ei olnud päris kindel, mida oodata. Seega rääkis ta oma vanaemaga. Tema vanaema on õde Bonnie Oscarson, Noorte Naiste üldjuhataja. Temal oli jagada palju head nõu!

Küsi oma ema või vanaema või ühe oma koguduse naise käest, mida nemad mäletavad oma kogemustest Noortes Naistes. Sa võid mõndagi huvitavat teada saada.

HUVITAV FAKT

Mathilde kutsub oma vanaema Mo'ks, mis on lühend rootsikeelsest sõnast „moder”, mis tähendab ema.

Siis ...

Kui õde Oscarson oli Noortes Naistes, teenis ta aumärke, täites erinevaid ülesandeid. Ta õmbles need erilisele kangast lindile koos lillega, mis sümboliseeris ustavust.

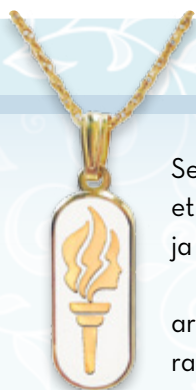

ÕDE OSCARSONI NÕUANDED VALMISTUMISEKS!

- Arenda oma suhet Taevase Isaga, palvetades ja pühakirju lugedes.
- Õpi „Isikliku arengu” programmi kohta.
- Loe pühakirju, raamatukest „Sulle, noor” ja Liahoonat.
- Hakka õppima Noorte Naiste juhtimõtet. Sa kordad seda iga nädal koos kõikide noorte naistega.

... ja nüüd

See kaelaehe aitab sul meeles pidada, et sa oled valgus teistele ja seisad tõe ja õigemeelsuse eest.

Samuti teenid sa paelu „Isikliku arengu” projektide ja tegevuste raames.

Siis saad sa Noorte Naiste medaljoni.

UUS ALGUS

Mathilde osales erilisel „Uue alguse” üritusel. Neil oli tore õpetus ja nad õppisid „Isikliku arengu” programmist.

Mathilde töötab samuti oma „Usk Jumalasse” autasu nimel ja õpib pähe usuartikleid.

MATHILDE EI SUUDA ÄRA OODATA ...

- Iganädalasi üritusi.
- Teiste Noorte Naiste ühingu tütarlaste tundma õppimist.
- Noorte Naiste laagrisse minekut.

ERILINE MÄLESTUS

6. aprillil 2013 oli Mathilde koos oma paljude nõbudega Konverentsikeskuses. Nad ei teadnud, miks nende vanaema oli neid üldkonverentsile kutsunud. Nad olid üllatunud ja elevil, kui vanaema Noorte Naiste organisatsiooni üldjuhatajaks kutsuti.

Käes on meie aeg

Julgelt ♩ = 58-68

Sõnad: Jan Pinborough
Viis: Janice Kapp Perry

Tüdrukud

1. Kui Es-ter ma ol - la saan, _____ us - ta - valt käs - ke pean, _____ ma
2. Kui A - bis ma tee - nin väes, _____ maa-ilm et val - gust näeks. _____ Ma

Poisid

jul - ge - na tee-nin ja u - sus teen tööd, et täi - tuks me I - sa plaan. _____ Kui
kõi - ki - del' ja - gan Ta tõ - de - sid häid, mu nõr - kus siis muu - tub väeks. _____ Mo -

Ne - fi ma ol - la saan, _____ li - gi - mest õn - nis - tan. _____ Mul'
ro - ni, kes õig - la - ne, _____ ei loo - bu - nud võit - lu - sest. Ka

Chorus

Tüdrukud ja poisid

jul - gu - se an - nab ja kait - set mul' toob me Tae - va - se I - sa plaan. _____ Käes on
mi - na võin ol - la nii us - tav ja truu, mu lipp leh - vib kõr - gus - tes! _____

mei - e aeg, et val - mis - tu - da. Te - ma sõ - na head meil aeg ja - ga - da.

© 2013 Jan Pinborough ja Janice Kapp Perry. Kõik õigused kaitstud.
Laulu võib paljundada kirikus ja kodus kasutamiseks.
See teave peab olema märgitud igale koopiale.

ERILINE TUNNISTAJA

Vanem
Quentin L. Cook

Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumist

*Kaheteistkümne Apostli
Kvoorumi liikmed on
erilised Jeesuse Kristuse
tunnistajad.*

Kuidas saan olla abiiks pereajaloo töö tegemisel?

*Vanem Cook soovib
korraldada suguvõsa
kokkutulekut. Tee järgnevat.*

Lase kõigil pereliikmetel
võtta kaasa pereajalugusid,
lugusid ja fotosid. Too kaasa erilisi
esemeid, mis kuulusid sinu
vanavanematele ja vanematele.

Põnev on kuulda
pereliikmete elust, kust nad tulid
ja kuidas elasid.

Tee kindlaks, millised
talitused tuleb veel ära teha, ning
jaga ülesandeid hädavajaliku
templitöö tegemiseks.

Aita need lood ja fotod
veebilehel FamilySearch.org
FamilyTree programmi üles laadida.

2014. a kevadise üldkonverentsi kõnest „Juured ja oksad”.

„Perekond: läkitus maailmale” tuli Jumalalt, et aidata minu perekonda.

PEREKOND

LÄKITUS MAAILMALE

VIIMSE AJA PÜHADE JEEUSE KRISTUSE KIRIKU ESIMENE
PRESIDENTKOND JA KAHETEISTKÜMNE APOSTLI NÕUKOGU

MEE, Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku Esimene Presidentkond ja Kaheteistkümmene Apostli Nõukogu, kuulutame pühakult, et abielu mehe ja naise vahel on Jumala poolt seatud ning et perekond on keskel kohal Looja plaanis seoses Tema laste igavese saatuses.

KÕIK INIMESED – mehed ja naised – on loodud Jumala näo järgi. Igüks on taevaste vanemate armastatud vaimupoeg või tütar ning seega on igaühel jumalik loomus ja saatus. Sugu on isiku surelikkusele eelneva, sureliku ning igavese identiteedi oluline omadus ning suunitlus.

SURELIKKUSELE EELNEVAS MAAILMAS tundsid ja teenisid vaimupojad ja -tütreid Jumalat kui oma Igavest Isa ning võtsid vastu Tema plaani, mille kaudu Tema lapsed võivad saada füüsilise keha ning maapealse kogemuse, et areneks täiuslikkuse poole ning saavutada lõpuks oma jumalik eesmärk igavese elu pärijatena. Jumalik õnnepaan teeb võimalikuks perekonnasuhete jätkumise teisel pool hauda. Pühades templites saavad pühad talitused ja lepingud võimaldada inimestel tagasi pöörduda Jumala palge ette ja annavad perekondadele võimaluse olla ühendatud igavesti.

ESIMENE KÄSK, mille Jumal Aadamale ja Eevale andis, puudutas nende kui mehe ja naise võimet saada lapsevanemateks. Me kuulutame, et Jumala käsk oma lastele paljuneb ja täita maa kehtib endiselt. Me kuulutame lisaks sellele, et Jumala käsil tohivad püha sigitusjõudu kasutada ainult mees ja naine, kes on seaduslikult abielus.

ME KUULUTAME, et viis, kuidas surelik elu luuakse, on jumalikult määratud. Me kinnitame, et elu on Jumala igavese plaanis püha ja tähtis.

MEHED JA NAISED on püha kohustus armastada teineteist ja hoolitseda teineteise eest ning armastada oma lapsi ja hoolitseda nende eest. „Lapsed on pärand Jehoovalt” (Laulud 127:3). Vanematel on püha kohustus kasvatada oma

lapsi armastuses ja õigsuses, hoolitseda nende füüsiliste ja vaimsete vajaduste eest ning õpetada neid armastama ja teenima üksteist, järgima Jumala käskke ning olema seadustele kohalekohad kodanikud, kus iganes nädal ka ei elaks. Nende kohustuste täitmise eest vastutavad mehed ja naised – emad ja isad – Jumala ees.

PEREKOND on seatud Jumala poolt. Abielu mehe ja naise vahel on Tema igavese plaani peamine osa. Lastel on õigus sünnida abielusidemetes ning saada kasvatatud isa ja ema poolt, kes austavad oma abielulubadusi täieliku truudusega. Onn saavutatakse perekonnas elades kõige kindlamalt siis, kui see on rajatud Issanda Jeesuse Kristuse õpetustele. Õnnestunud abielud ja perekonnad on üles ehitatud usu, palvetamise, meeleparanduse, andestuse, austuse, armastuse, kaastunde, töö ja terviseliku meelelahutuse põhimõtetele. Jumaliku plaani kohaselt tuleb isadel juhtida oma perekonda armastusega ja õigsuses ning nad vastutavad oma perekonna liikumise ja selle vajaduste rahuldamise eest. Emad vastutavad eelkõige oma laste kasvatamise eest. Nende pühade kohustuste täitmisel tuleb isal ja emal aidata teineteist võrdsete kaaslastena. Puude, surma või muude asjaolude korral võib osutada vajalikuks nende rollide ümberkorraldamine. Vajaduse korral peaksid toetama sugulased.

ME HOIATAME, et neil, kes rikuvad vooresõltlikkuse lepinguid, kes kohtlevad halvasti oma abikaasasid või järglasi, või kes ei täida oma perekonnakohustusi, tuleb ühel päeval anda vastust Jumala ees. Me hoiatame ka, et perekondade lagunemine toob üksikisikutele, ühiskonnale ja rahvastele need õnnetused, mida on ette kuulutatud nii muistsete kui kaasaegsete prohvetid.

ME KUTSUME vastutavaid kodanikke ja valitsuste ametnikke üle maailma toetama neid meetmeid, mille eesmärgiks on perekonna kui ühiskonna põhialuse säilitamine ja tugevdamine.

Selle läkituse luges ette president Gordon B. Hinckley osana sõnumist Abiühingu üldkoosolekul 23. septembril 1995 Ameerika Ühendriikides Salt Lake Citys.

Erin Sanderson ja Jean Bingham

Lastel on palju väge – väge mõjutada oma pereelu lüppemuse poole. Kõik pered ei ole ühtemoodi, kuid iga pere on Taevasele Isale tähtis. Ta soovib, et meie pered oleksid tugevad, ja sellepärast andis Ta meile abiks läkituse „Perekond: läkitus maailmale.” Taevane Isa teab, et **sa** võid aidata oma peret tugevdada.

Sa oled osa igavestest perest, kes vajab sinu abi.

Sa võid tuua oma perele rõõmu, lahkust ja armastust.

Sa võid teisi kuulata, nendega koos töötada ja mängida, teistele andestada ja neid aidata.

Sa võid koos oma perega pühakirju lugeda.

Sa võid olla oma perele heaks eeskujuks, palvetades ja käskudest kinni pidades. ■

Autorid elavad Ameerika Ühendriikides Utah' osariigis.

Pühakiri

• Jh 15:11

Mõtteid, millest perega vestelda

Taevane Isa soovib, et pered oleksid tugevad ja naaseksid Tema juurde. Rääkige, mida iga pereliige võiks teha, et aidata perel tugev olla.

Võin tugevdada oma peret, kui ma

Võin tugevdada oma peret, kui ma

Võin tugevdada oma peret, kui ma

Võin tugevdada oma peret, kui ma

Võin tugevdada oma peret, kui ma

Võin tugevdada oma peret, kui ma

Võin tugevdada oma peret, kui ma

Võin tugevdada oma peret, kui ma

Sa võid!

Kaunista üks puhas, tühi purk selle sildiga (paremal) ja mõnede fotode või joonistustega. Täida sõnaribad mõtetega, kuidas sa võid oma peret tugevdada. Lõika sõnaribad välja ja pane purki. Iga päev võta purgist üks sõnariba ja tee, mida see ütleb. Kui sa püüad nende ideede järgi elada, võid sa oma pere elu paremaks muuta!

MA VÕIN!

Mina olen Bárbara Tšiilist

Amie Jane Leavitti intervjuust

Bárbara elab Tšiilis, riigis, mis asub Lõuna-Ameerika läänerannikul. See on pikk ja kitsas ja näeb kaardi peal välja nagu pael. Mõned piirkonnad on kuumad ja kuivad (nagu Atacama kõrb) ja teised on troopilised ja niisked (nagu Lihavõttesaar). Bárbara elab Tšiili pealinnas Santiagos. ■

Autor elab Ameerika Ühendriikides Utah' osariigis.

Ma olen koolis oma klassis ainuke Kiriku liige. See annab mulle palju võimalusi rääkida sõpradele Jeesusest Kristusest ja Mormoni Raamatust. Üks minu parimaid sõpru palus kord, et ma teda palvetama õpetaksin. Ja seda ma ka tegin. Siis ütlesime me mõlemad koolis lõunaksöögi ajal söögipalve.

Ma olen üheksa-aastane ja mul on kaks nooremat venda. Ma püüan olla hea vanem õde ja nendega mängida ja aidata nende eest hoolt kanda. Mulle meeldib laste eest hoolitseda. Kui ma suureks saan, tahan ma saada õpetajaks.

2013. aastal sain ma kaheksa-aastaseks ja minu isa ristis ja kinnitas mu. Ma olin nii rõõmus! See oli eriline kogemus, mis mulle alatiseks meelde jääb.

*¡Hola,
amigos!**

* „Tere, sõbrad!” hispaania keeles

Tšiilis tähistame me toredaid pühasid. 18. septembril on iseseisvuspäev ja 19. on armee päev. Nende kahe päeva jooksul tantsime me oma rahvustantsu „La Cuecat” ja sööme maitsvaid lihapirukaid empanadasid.

Nädalavahetustel meeldib minu perele matkamas käia ja ATV-dega meie kodu lähedal mägedes sõita. Samuti meeldib meile rannas käia.

Jõuludel on meil eriline toit – tuunikalaga täidetud tomatid. Tšiilis tuleb jõuluvana külla täpselt jõuluõhtu südaööl. Meil lubatakse tema tulekuni üleval olla.

MULLE MEELDIB TEMPEL

Tšiili Santiago tempel oli esimene tempel, mis ehitati hispaania keelt kõnelevasse riiki. See pühitseti 15. septembril 1983. See oli teine tempel Lõuna-Ameerikas.

MINEKUKS VALMIS!

Bárbara seljakott on täis tema lemmikasju. Milliseid neist asjadest paneksid sina oma kotti?

MEIE LEHEKÜLG

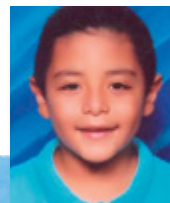

Ühel päeval enne minu ristimist olin ma oma vanaema juures, kui vanaema läks keldrisse midagi tooma. Ta komistas ja kukkus ega saanud enam püsti tõusta. Ta hüüdis mind, kuid ma vaatasin telekat ega kuulnud teda. Pärast kümnet minutit kuulsin ma vaikselt oma nime: „Tom!” Ma läksin teda otsima ja leidsin ta põrandal lamamas. Ma polnud küllalt tugev, et teda püsti aidata, seega jooksin naabrinaise juurde. Ta tuli ja aitas vanaema üles.

Vanaema ütles mulle: „Tom, see oli Püha Vaim, kelle häält sa kuulsid. Mina olin liiga kaugel, et sa mind oleksid kuulnud.”

Ma tean, et see oli Püha Vaim, kes mulle sosistas. Nüüd olen ma ristitud ja rõõmus, et mul on Püha Vaimu and.

Tom R., 8-aastane, Saksamaa

Liu C., 7-aastane, Ecuador

Natalia A., 10-aastane, Kolumbia

Olivia I., 8-aastane, Rumeeniast – talle meeldib aidata oma emal maja koristada. Tema ema õpetab teda ja tema 13 sõpra, ja kui ema vaheaja teeb, meeldib

talle mängida, et tema on õpetaja. Talle meeldib koos oma vanematega reisida ja veeta aega koos vanavanematega. Kui ta ristitud sai, tundis ta ennast Taevasele Isale väga lähedal, ja ta on tänulik, et Püha Vaim aitab tal otsuseid teha. Tema Algühingu lemmiklaul on „Follow the Prophet” (Järgi prohvetit) (Children’s Songbook, lk 110).

Thierry M., 7-aastane, Brasiiliast – talle meeldib Algühingus käia ja kirikulaule laulda. Ta teab, et tempel on Issanda koda.

Võid esitada oma joonistuse, foto või kogemuse veebilehel liahona.lds.org, e-postiga aadressile liahona@ldschurch.org (märgi teema reale „Our Page” (Meie lehekülg) või saada need postiga sellele aadressile:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT, 84150-0024, USA

Iga saadetisega peab olema kaasas lapse täisnimi, sugu ja vanus (3- kuni 11-aastased), lisaks veel vanema nimi, kogudus, vai või ringkond ja vanema kirjalik nõusolek lapse foto ja saadetud materjali kasutamiseks (sobib ka lapsevanema e-kiri). Saadetud materjale võidakse korrigeerida pikkuse ja selguse mõttes.

Vanem Adrián Ochoa
Seitsmekümnest

Vaata üles!

*„Siis valvake ja paluge igal ajal”
(Lk 21:36).*

Kui ma olin kaheksa-aastane, saadeti mind koos kahe nõbu-ga lähedal asuvasse linna, et süüa osta. Seda meenutades hämmastab mind, kui väga mu vanaema, tädi ja onu meid usaldasid. Hommiku-taevas oli hele ja särav, kui me oma kolmehobuselise vooriga sõitu alustasime.

Keset preeriat tuli meile hiilgav idee hobuste seljast maha ronida ja nipsumängu mängida. Olime măn-gust nii kaasa kistud, et ei näinud, kuidas pea kohal tumedad pilved taeva katsid. Kui lõpuks mõistsime,

mis toimub, polnud meil aega isegi hobustele ronida. Jäime nii tugeva vihma ja rahe kätte, et ei tulnud millegi muu peale, kui hobustelt sadulad võtta ja väikese sadulateki alla varju minna. Siis jooksid meie hobused minema.

Jätkasime rännakut lähima linna suunas ilma hobusteta, märgadena ja külmetades, püüdes nüüd võima-likult kiiresti edasi liikuda. Oli hilisõhtu, kui me maja nägime ja selle uksele koputasime. Sealne perekond kuivatas meid ära, andis meile maitsevaid oaburritosid süüa ja pani meid siis voodisse muld-põrandaga tuppa.

Ärkasime nõbudega hommikul ereda päikese ja ilusa taevaga. Üks mees koputas uksele, tundes huvi kolme kadunud poisi järele. Ma ei unusta iial, mida tagasiteel nägime: seal oli terve hulk inimesi, kes olid meid kogu öö otsinud. Kõigi nende ees olid mu armastav vanaema ning onu ja tädi. Nad embasid meid ja nutsid ning olid üllirõõmsad, et oma kadunud lapsed üles leidsid.

Meie armastav Taevane Isa mõtleb meie peale. Ta ootab pingsalt meie kojujõudmist. Kõikjal meie ümber on märgid vaimsetest tormidest. Vaada-kem üles ja valmistugem ette, tugev-dades iga päev oma tunnistust. ■

Pere meeskond

Võit tuleb kergemini, kui kõik koos töötavad.

Sheralee Hardy

Põhineb tõestisündinud lool

„*Olen aidates rõõmus*”
(„*Children’s Songbook*”,
198).

Ammon ohkas,
kui ta koos isaga
jalgpallimängult lahkus.
„Ma ei mõista seda,” ütles
ta. „Meil on nii palju
häid mängijaid. Miks me
kunagi väravat ei löö?”

Isa oli hea jalgpalli-
mängija. Äkki oskab
tema aidata.

„Ma arvan, et te peate
õppima meeskonnaga

koostööd tegema,” ütles
isa. „Te kõik tahate
väravat lüüa, eks ole?”

„Jah,” vastas Ammon.
„Kuid me ei saa kõik olla
need, kes palli väravasse
löövad. Kas sa pead seda
silmas?”

Isa noogutas. „Te ei
saa üksinda väravat lüüa.
Esiteks peavad kaitsjad
teiselt meeskonnalt palli
üle võtma, kas pole?”

Ammon naeris. „Ilma
pallita on päris raske
väravat lüüa.”

„Õigus,” ütles isa.
„Siis peavad kaitsjad
andma palli kellelegi,
kes saab värava lüüa.
Keegi ei suuda seda
üksinda teha.”

„Ega vist,” vastas
Ammon.

Kui nad koju jõudsid,
tegi ema, laps süles,
süüa. „Kuidas mäng
läks?” küsis ta.

„Me kaotasime taas,”
vastas Ammon. „Kuid
järgmine kord läheb
meil paremini.”

„See on väga hea suhtumine,” ütles ema.

„Mul on kõht jube tühi!” hüüdis Miguel koos Samueli ja Lucasega kõiki joostes.

„Poisid, kas te kataksite laua ja paneksite kõik mänguasjad ära?” palus ema.

Kõik neli poissi nurisesid.

„Aga mina ei mänginud mänguasjadega,” ütles Samuel.

„See võtab liiga kaua

aega!” halas Miguel.

Isa naeris. „Meie perel on sama probleem kui Ammoni jalgpallimeeskonnal.”

„Mis probleem?” küsis Samuel.

„Me ei tööta koos,” vastas Ammon. „Me kõik tahame lüüa väravat, milleks on õhtusöök, kuid me jätame kogu töö ema teha.”

„Just nii!” ütles isa. „Kuidas me võime töötada kui

üks meeskond?”

Ammonil tuli idee.

„Mis siis, kui Samuel ja mina katame laua? Teised poisid panevad mänguasjad ära.”

„Hea mõte!” kiitis isa.

Varsti sai õhtusöök valmis. Ammon pani käed palveks kokku. Tal oli hea meel, et tema pere ühtse meeskonnana töötas. Ta lootis, et ka tema jalgpallimeeskond sama teeb. ■

Artikli autor elab Kanadas Albertas.

**Vanem
M. Russell Ballard**
Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumist

PETTUSED

Sügis on eriti põnev aeg kalamees-tele, sest just siis püüavad näljased forellid toitu varuda, et külmal talvel toidunappuses hakkama saada.

Forelle püüdes on kalamehe eesmärgiks oskuslikult petta. Vilunud kalamees õpib tundma forelli käitumist, ilma, veevoolu ja putukaliike, millest forell toitub, ning seda, millal need putukad paljunevad. Sageli teeb ta peibutised ise valmis. Ta mõistab, et kunstlikud peibutised, mille sisse on peidetud konks, peavad olema täiuseni viimistletud, sest forell saaks väikseimastki erinevusest aru ning jätaks sööda alla neelamata.

Milline põnev vaatepilt see on, kui forell veest välja hüppab, sööda alla neelab ning enne kurnatult allaandmist vastupanu osutab. Võitlus käib kalamehe teadmiste ja oskuste ning targa forelli vahel.

Kunstlikud peibutised, mille abil kalu petetakse ja püütakse, näitlikustavad seda, kuidas Lutsifer proovib meid kiusata, petta ning lõksu meelitada.

Sarnaselt kalamehele, kes teab, et forelli kihutab tagant nälg, teab ka Lutsifer meie nälga ehk nõrkusi. Ta kiusab meid petlike peibutistega, mis võivad meid eluvoolust kõrvale, tema halastamatu mõju alla sikutada. Ning erinevalt kalurist, kes mõnikord saagi vigastamatult vette tagasi laseb, ei lase Lutsifer vabatahtlikult lahti. Tema eesmärgiks on muuta oma ohvrid sama õnnetuks, nagu ta ise on.

Üks peamisi meetodeid, mida ta meie vastu kasutab, on võime valetada, petta ja meid veenda, et halb on hea ning hea on halb. Juba taevases

nõukogus püüdis Saatan „hävitada inimese valikuvabadust, mille mina, Issand Jumal, olin temale andnud” (Ms 4:3).

Võitlus Jumala antud valikuvabaduse pärast jätkub ka tänapäeval. Saatan ja tema käsilaste lõksud on kõikjal meie ümber ning nad loodavad, et lööme kõikuma ja neelame mõne neist söötadest alla, nii et ta saaks meist pettuse teel jagu.

Vennad ja õed! Olgem teadlikud kunstlikest peibutistest, mida Lutsifer kalameheks maskeerituna meile ette söötab. Olgu meil tarkust ja vaimset taipu, et tema paljusid ohtlikke pakkumisi ära tunda ning neist keelduda.

Neil, kes on langenud sõltuvuse lõksu, on

lootust, sest Jumal armastab kõiki oma lapsi ja tänu

Issanda Jeesuse Kristuse lepitusele on kõik võimalik. ■

2010. a sügisese üldkonverentsi kõnest „Oo, kui kaval on kurja plaan”.

TÄHELEPANEKUD

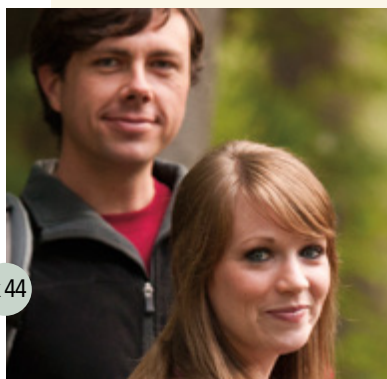

Kas ma olen teerajaja tänapäeval?

Me austame neid teerajajaid, kes kõndisid üle tasandike Soolajärve orgu, kuid tänapäeval on veel rohkem teerajajaid. Nad ei lükka käsikärsid, kuid nii mitmeski mõttes on nad samasugused: nad on kuulnud Issanda häält Mormoni Raamatu ja oma isiklike palvete kaudu. Uskudes ja meelt parandades on nad astunud ristimisvette ja kindlalt istutanud end evangeeliumi rikkalikusse pinnasesse. Kristuse jüngritena on nad valmis ohverdama selle nimel, mis on õige ja tõde. Püha Vaimu anni abil hoiavad nad oma kurssi kindlalt igavese elu suunas.

Käesoleva väljaande teemad

NOORTELE TÄISKASVANUTELE

lk 44

Seistes ^{OMA} tõekspidamiste eest

Viis noort täiskasvanut jagavad kogemusi, kuidas nad kaitsesid oma tõekspidamisi vastuseisust hoolimata.

NOORTELE

Kuidas esitada olulisi küsimusi?

Küsimused võivad olla heaks õpetusvahendiks, kui sa neid õigesti sõnastad. See artikkel näitab, kuidas seda teha.

lk 54

LASTELE

lk 68

Tere tulemast Noortesse Naistesse

Õde Bonnie L. Oscarson ja tema tüdretütar Mathilde räägivad sellest, mis teid Noortes Naistes ees ootab.